

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

22 Temmuz Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:161 Fiyatı:750,000 TL.-75 Ykr.(KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**ORTAK
VATAN
ORTAK
MÜCADELE!**

15-20 TEMMUZLAR, KATLIAMDIR, BARBARLIKTIR, SÖMÜRÜDÜR!

15-20 Temmuzlar, barışın değil, savaşın bayramıdır!

15-20 Temmuzlar, ortak vatan ve mücadelenin değil, bölünmüşlüğün, ırkçılığın ve düşmanlığın bayramıdır!

15-20 Temmuzlar, halkımızın değil, katliamlardan, savaşlardan çıkar sağlayanların bayramıdır!

Bugün "gerçekçi siyaset" adı altında 15-20 Temmuzları sahiplenenlerin, bizlere verebileceği bir barış yoktur!

Halkımız, yeni 15-20 Temmuzlarla karşılaşmak istemiyorsa, emperyalizme karşı örgütlenmelidir.

Halkımız, savaşı, barbarlığı, sömürüyü ve işgalleri değil, emperyalist askeri güçler ve üslerden arınmış, barış, kardeşlik ve insanın insan üzerindeki sömürsünün olmadığı ortak bir vatanda yaşamayı hak etmektedir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi'nin 15-20 Temmuz 1974 olaylarının yıl dönümü dolayısıyla 18 Temmuz tarihinde yayınladığı basın bildirisinde vurguladı:

Gelecek, Emperyalizme Karşı Tek Cephede Birleşmiş Halkın Olacaktır
Sayfa 2'de

**BİRLEŞİK CEPHE
ÜZERİNE YALÇIN
OKUT YOLDAŞ**

Sayfa 7'de

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Neler Oluyor Neler
Sayfa 3'te

Londra Mektubu
Elif Kara
Sayfa 4'te

Nazlıca
Nazlı Şahin
Sayfa 6'da

Parka
Ziya Çelik
Sayfa 7'de

Görüş
Ali Yalçınay
Sayfa 10'da

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer
Sayfa 10'da

Kavgamız
Yusuf Alkım
Sayfa 11'de

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi'nin 15-20 Temmuz 1974 olaylarının yıl dönümü dolayısıyla 18 Temmuz tarihinde yayınladığı basın bildirisinde vurguladı:

20 Temmuz 1974, 15 Temmuz 1974'ün ardından Kıbrıs'ın fiili olarak ikiye bölünmesinin ve işgalinin tarihi olarak tarih sayfalarındaki yerini almıştır.

Kıbrıs üzerinde egemenliğini sürdürmek isteyen emperyalist güçlerin, önce Kıbrıslı halkı birbirine kırdırarak, sonra da adaya fiili müdahalede bulunmanın ve işgalin zeminini hazırlamaları, emperyalizmin vahşiliğinin bir örneğidir.

1960 Anlaşmaları ile Kıbrıs Cumhuriyeti üzerinde garantörlük, sorumluluk ve yükümlülüğü verilmiş ancak esasen Kıbrıslı Rumların "garantörü" olan Yunanistan ve Kıbrıslı Türklerin "garantörü" olan Türkiye'nin kimleri, neyi, ve ne amaçlarla garanti ettikleri işgallerin üzerinden geçen 31 yıl sonunda çok daha net olarak görülmektedir.

Kıbrıs işçi sınıfının ortak örgütlenmesi ve ortak mücadelesine büyük darbe vurmak, Kıbrıs'ın zenginliklerini kendileri ve

işbirlikçilerine peşkeş çekmek, özgürlük, demokrasi ve barış isteyen Kıbrıs halkının üzerinde baskı, tehdit ve faşizan yöntemler uygulamak, bölge halkları ve Ortadoğu petrol kaynakları üzerinde baskı, tehdit ve Anglo-Amerikan emperyalizminin hegemonyasını etkin kılmak bu emperyalistlerin "garanti" anlayışıdır.

Emperyalizm, sınırsız sömürüyü, baskıyı, anti-demokratik uygulamaları ve bağımlılığı garanti etmektedir.

Tıpkı ada üzerinde üs sahibi ve "garantör" olan İngiliz gibi...

15 ve 20 Temmuz, emperyalistlerin kendi kurdukları Kıbrıs Cumhuriyeti'ni bile yitkilerinin göstergesidir.

15 ve 20 Temmuz, emperyalistlerin kalıcı bir barışın ve çözümün değil, savaş çanlarının ve çözümsüzlüğün göstergesidir.

15 ve 20 Temmuz, emperyalistlere

Gelecek, Emperyalizme Karşı Tek Cephede Birleşmiş Halkın Olacaktır

zerre kadar güven duyulmayacağına, ideallerimiz için güven duyulacak tek şeyin, halkımızın kendi, örgütlü gücünün göstergesidir.

15 ve 20 Temmuz, Kıbrıs halkının geleceğini, "stratejik işbirliği" lafları altında emperyalistlere teslim edenlerin, Anglo-Amerikan ve AB emperyalistleri ile Kıbrıs sorununu çözebileceklerini

sanatçıların, bu tarihlerdeki etkinliklere, şöenlere, devlet resepsiyonlarına katılanların sorgulanması gerekliliğinin ve kimlere hizmet ettiklerinin göstergesidir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, emperyalist TC ve Yunanistan'ın adamızı kana, gözyaşına boğan ve 31 yıldır fiili işgal altında inlemesine neden olan kanlı 15 ve 20 Temmuz harekâtlarını, 31. yıldönümünde şiddetle protesto ve mahkum eder.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hareket edenlerin, 15 ve 20 Temmuzun sonuçlarının koruyucuları ve savunucuları olduğunu, Kıbrıs halkının, barışın, demokrasinin ve özgürlüğün düşmanları olduğunu ilan eder.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, halkımızı, yeni 15 ve 20 Temmuzları yaşamamak için, 18 Temmuz 2000'de başlattığı şanlı direnişi bir kez daha göstererek Kıbrıs'taki tüm emekçileri birleşmeye, örgütlenmeye ve emperyalizme karşı mücadele etmeye çağırır.

Gelecek, emperyalizme karşı tek cephede birleşmiş halkın olacaktır.

Gelecek, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetiyle kurulacaktır!

**Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter
Kazım Öngen**

KAVRAMLARLA OYNAMAYALIM

Sosyal demokrat olmakla övünenlerin kapitalizmin çarkının devam etmesine yarar iş yapan "solcuları" eleştirmeleri pek sık rastlanan bir durum olmasa gerek.

Mehmet Davulcu dostumuz, 10 Temmuz tarihli ORTAM gazetesinde, CTP'nin liberal politikalarını eleştiren bir köşe yazısı yazdı.

Davulcu yazısına dayanak olarak şunları gösteriyor;

"Liberalizm diye yutturulmaya çalıştıkları vahşi kapitalist düzen", "Özelleştirme modasının Özallar ve Çillerler'le birlikte CTP'yi de sardığı", "Düne kadar işçi sınıfının diktatörlüğünü savunanların şimdinin liboşu kesildikleri", "CTP'nin bugün yapmak istediğinin serbest piyasa ekonomisi ile uzaktan yakından ilgisi olmadığı".

Öncelikle, CTP'nin sermayenin politikalarını savunan ve uygulayan bir parti oluşu tespiti doğrudur. Ancak Davulcu dostumuzun karşı çıktığı noktalar, sermaye düzeninin yıkılmasını değil, sömürünün nasıl şirinleştirileceği üzerinedir.

Bu iddiamızın, kuru bir etiket yapıştırmaktan öte olduğunu aşağıda kanıtlayacağız.

Öncelikle Davulcu, liberalizmi "vahşi kapitalizmden" ayırmaya çalışmaktadır.

Vahşi kapitalizm terimi de zaten vahşi olan-vahşi olmayan kapitalizm ayırımına, yani kapitalizmin vahşi olmayabileceği yanlış tespitine dayanmaktadır ki bu da başlı başına bir yanıltır.

Kapitalizm her koşulda vahşidir. Kapitalizm eşittir vahşiliktir.

Ancak Davulcu, vahşi kapitalizm diye, liberalizmin insanlara

yutturulmaya çalışıldığını belirtiyor. Her sınıfın bir ideolojisi vardır.

Nasıl işçi sınıfının ideolojisi Marksizm-Leninizm'se, burjuvazinin ideolojisi de liberalizmdir.

Dolayısıyla hükümetin şu andaki uygulamaları, kapitalizmden, onun ekonomik yasalarından, kapitalizmin ideolojisi olan liberalizmden kaynaklanmaktadır.

Dolayısıyla Davulcu dostun "liberalizm iyi-kapitalizm kötü" mantığı yanlıştır.

Tabii, Davulcu bu mantığı CTP'nin güttüğünü ve propagandasını yaptığını ileri sürüyorsa, sosyal demokrat bir partinin genel sekreteri olarak bu, onun ve O'ndan da ziyade partisi için bir çelişki ve çıkmazdır.

Davulcu yazısında CTP'nin özelleştirme uygulamalarına da değiniyor.

Özelleştirmeye karşı çıkılması gerekliliğini, kendi örnekleriyle destekliyor.

Ancak aklımıza şu nokta da takılmıyor değil;

TKP, özelleştirmeye karşı olduğunu belirten bildiri yayınlıyor, ancak özelleştirmenin bu koşullarda, bu süreçte yanlış olduğunu da belirtmeden geçmiyor.

Yani TKP-ORTAM siyaseti, özelleştirmenin bu aşamada yanlış olduğunu belirtmekle, koşullar "uygun olduğunda" özelleştirmeye onay vereceğini bu bildiriyle açığa çıkarıyor.

Dolayısıyla TKP-ORTAM siyasetinin CTP'nin liberal

politikalarına karşı çıkışı tutarsızlık ve kuru bir muhalefet olmaktan öteye gidemiyor.

Keza CTP'nin yerinde TKP olsaydı, aynı politikaları uygulayacaktı.

Davulcu dostumuz yine büyük bir hataya düşüyor ve CTP'nin liberal, işçi düşmanı politikasının serbest piyasa ekonomisi ile uzaktan yakından ilgisi olmadığını ilan ediyor.

Yani sırf CTP'ye muhalif olmak için kavramların içinin boşaltılmasında sakınca görülüyor.

CTP'nin işçi sınıfı ve emekçi düşmanı politikaları, tamı tamına serbest piyasa ekonomisine uygundur.

Burada Mehmet Davulcu yine yanlış bir ayrıma gitmekte ve "Serbest Piyasa Ekonomisi doğru-uygulama ve politika yanlış" noktasına saplanmaktadır.

Bu tam bir çelişkidir.

Serbest piyasa ekonomisi denilen durum, kapitalist üretim ilişkilerinin bir yapısıdır.

Liberalizmin bir alanıdır.

Bu tür kavram karmaşaları, ücretli emek ile sermaye çelişmesini gözlerden gizleme amaçlıdır.

Serbest piyasa ekonomisi, üretim araçları üzerinde özel mülkiyet sahibi olanların diledikleri alanlarda "yatırım yapmaları", işçiler üzerinde sömürüye değişik alanlarda da devam etmeleri ve kendi aralarında da amansız bir rekabete girişmeleridir.

Davulcu'nun CTP'yi Özallar'ın takipçisi olarak suçladığı nokta, tam da Özallar'ın serbest piyasa ekonomisi konusundaki "militanlığıdır".

"Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" sloganı, tam da serbest piyasa ekonomisinin sloganıdır.

Özelleştirmeler, işsizlik, sendikalaşmanın önüne set çekilmesi Davulcu'nun alakasının olmadığını iddia ettiği serbest piyasa ekonomisi ile bizzat alakalıdır.

Onun bir sonucudur.

CTP'nin TC (IMF, Dünya Bankası, ABD vs) emirli liberal politikalarına getirilmesi gereken eleştiri, serbest piyasa ekonomisini kutsamak, liberalizm kavramını kapitalizmden koparmak ile gerçekleştirilemez.

Sosyal demokrat ile sosyalist görüntülü sosyal demokratlar arasındaki "çatışmanın" özü de zaten kapitalizmin yıkılıp yıkılmaması bağlamında değil, kapitalizmin devamı üzerindeki talif uygulamalar üzerinedir.

Kapitalizmi yıkmak ve Davulcu dostumuzun dediği gibi "işçi sınıfı diktatörlüğünün kurulmasını" hedeflemeyen siyasetler, kendileri iktidara gelseler dahi, kapitalizmin ömrünü uzatmasından başka faaliyetlere imza atamayacaklardır.

Çünkü kapitalizmdeki temel ve uzlaşmaz olan çelişki, burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişkidir.

Ve bu zıtlık, her ikisinin de ortadan kaldırılmasıyla sona erebilir.

TKP-ORTAM siyasetinin özü de, eleştirisi ve çelişkisi de tam da bu noktadadır.

Neler Oluyor Neler...

BRAVO KSG-KSP!

KSG ve KSP olmadan önce siz AKEL'in ismi önüne KKK'yi, yani Kıbrıs Komünist Partisi ismini koyduğunu gördünüz mü? Biz görmedik!

KSG ve KSP olmadan önce siz Yeni Düzen yazarlarının, CTP üst yönetiminin Komünizm konusunu ele aldığını gördünüz mü? Biz görmedik!

KSG ve KSP olmadan önce siz BKP üyelerinin, Afrika yazarlarının Komünizm konusunu ele aldığını gördünüz mü? Biz görmedik!

Daha ne güzel günler göreceğiz!

Nasıl ki İngiltere'de Karl Marks 21. yüzyılın en önemli filozofu ilan edildi, Kıbrıs'ta da komünizm ele alınacak! Başka yolu yok kurtuluşun!

KRUŞÇEFCİLİĞİN KÖKENİ TROÇKİZMDİR!

İşte Ünal Fındık yoldaşımız da Kruşçefçi bir Troçkist'tir! Vardığı yerlere o sayede vardı.

Statükocu Komünistler başlıklı yazısı Troçkist karakterini ortaya koyduğu bir yazı. Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkeleri neden yenilmişler? Kapitalizm 1970'lerde teknik gelişmede öyle dev adımlar atmış, sosyalizm buna ayak uyduramamış, ve rekabette yenilmiş!

Ünal Fındık bunların Troçkizm'in eski ve de bugünkü teorileri olduğunu iyi bilir. Ne derdi Troçki? Dünya Pazarı! Sovyetler Birliği, bir ülke, Dünya Pazarına karşı direnemez. Dünya Pazarının enflasyondur, deflasyondur, fiyat belirleme yeteneği karşısında çaresizdir! Dünya ekonomisi batarken, Sovyet ekonomisinin yükselmesini, sosyalizmi kurmasını beklemek hayalciliktir. Böylesi belirleyici güçler karşısında sosyalizmde neyin nesi oluyormuş ki - Kautski'nin üretici güçlerle bağıntılı yaptığı tespitte ne kadar da benziyor değil mi? Üretici güçler geriye, işçiler ülke nüfusunun yarısından çoğunu oluşturmadıysa işçiler, komünistler nasıl iktidara gelsin ki?

Yeni yetme Troçkistler işte Troçki'nin bu dahiyane tespitinin Sovyetlerin ve Doğu Avrupa ülkelerinin çöküşünün yıllar öncesinden ortaya konmuş ispatı

olduğunu ilan ettiler. Sosyalizmin ülkelerinin Dünya Pazarı karşısında, kapitalizmin rekabeti karşısında, ucuz ve dahi iyi kaliteli mallar karşısında rekabet edemeyip çöktüğünü, Troçki'nin haklı çıktığını ilan ettiler.

Ünal Fındık da eski Kruşçefçilerden biri olarak, kökende Troçkist olarak bu teori müsvettesini önümüze sürüyor.

Troçkistler diyalektik üzerine gevezelik etmeyi de çok severler. Ama bu teorileri söz konusu olduğunda zaman ve mekân kavramını, herşeyin zaman ve mekân tarafından şartlandırılmış olduğunu unuttuverdiler -Lenin'in Nisan Tezleri üzerinden Troçki'ye ulaştığını iddia ederken de böylesi küçük bir hata yapar bunlar!

Bu baylar Troçki'nin bu teoriyi sosyalizmin inşasını önlemek için ileri sürdüğünü, gel gelelim bu teoriye rağmen sosyalizmin inşa edildiğini, burjuvazinin tüm türleriyle yok edildiğini unuttuverdiler- kabullenmezler! Ağzınla kuş tutsan bunlara Sovyetler Birliğinde sosyalizmin inşa edildiğini kabullendiremezsin. Bunlar tam bir tarikattırlar. Sosyalizmin ortaya çıkmış yasalarını, Sovyet tecrübesi sırasında kesin şekilde belirlenmiş sosyalist ekonominin yasalarını bilmezler çünkü varlığını kabullenmedikleri sosyalizmin ekonomik yasalarını kabullenecek halleri yoktur!

Kruşçefçi Troçkistler sosyalizmin varlığından hareket ettikleri oranda sosyalizmin ekonomik yasalarının varlığını kabul etmek zorundadır. Kabul ederler. Onlar ama işte bu kanunların yanlış olduğundan, uygulanış tarzının yanlış olduğundan hareket edip, bir yandan sosyalist ekonominin kanunlarını açık kapitalist ekonomik yasalarla değiştirirler, öbür yandan uygulamada sosyalist ekonominin yasalarına uymayıp, onların uygulanma imkanlarını yok edip, ekonomiyi çar çur ederler. Yıkıma götürürler.

Kapitalizm, kapitalistler isterlerse komünizmin zerresini

bile bırakmasınlar, komünistlere karşı çok başarılı bir katliam siyaseti uygulasinlar, işler gecikecek ama yine de yerle bir olacak! Niye? Çünkü kapitalist ekonominin kendi yasaları onun ileriye gitmesini, üretim araçlarının mülkiyetini toplumsallaştırmasını talep etmektedir. Bu talep yerine getirilmek zorundadır. Ya komünistlerin başını çektiği ve zaferi garantilenen devrimlerle daha hızlı, yada komünistlerin başını çekemediği, daha çok zaman alacak olan, daha çok cefaya neden olacak olan işçi sınıfının kendiliğinden devrimleriyle. Ama mutlaka! Tekelci baylarımız canavarlıklarına canavarlıklar katsa da bundan kurtuluş yoktur!

Sosyalizm de işte, Troçki'nin kafadan uydurma teorilerine rağmen ekonominin kendi içinde var olan yasalarını kavrayarak, onlara uyararak kurulmuştur. Yıkılmasının

sebebi de kapitalizmin rekabetine dayanamamak değil, bu ekonomik yasaların ayaklar altına alınması olmuştur! Ve ekonomik yasaların ayaklar altına alınma işlemi her zaman ve her şart altında Troçkist-Buharinci kökenlere sahiptir. Ne şekle bürünürse bürünsünler, Maocu, Enverci türleri de dahil olmak üzere Troçkist-Buharinci kökenlidirler. Ve bu kökenler işte Ünal Fındık Kruşçefçivizm'inin vardığı yerde de olduğu gibi böyle açıktan açığa telâffuz edilen şekiller alırlar!

Hoş geldin Troçkist Ünal yoldaş!

AKEL'li yoldaşlarına niye kızılıyorsun? Onlar da senden!

BKP'li yoldaşlarına niye kızılıyorsun? Onlar da senden!

Troçkizm'i komünist harekette basit ve basitçe yanlış bir siyaset olarak ele almak da imkansızdır. Bu hareket insanlığın yüzlerce yıl geri götürülmesinde, böylece yüz milyonlarca insanın canına mal olmuştur. Olayın basit siyasi yönü açık insan düşmanlığı yönü tarafından aşılımıştır! Bugünün dünyasında siyaset milyonlarca

insanın canıyla oynamak anlamına gelmektedir! Sosyalizmin yıkımına aktif katılım koyanlar -bilinçli bilinçsiz ne fark eder- insanlık düşmanı bir iş yapmışlardır! Ve yapmaktadırlar!

İnsanlık düşmanı suç! Hafife alınmaması gereklidir!

Ünal Fındık yoldaşın kapitalizmin 1970'lerde teknik olarak dev atılımlar yaptığı konusundaki tespiti de hakikaten komiktir. Yoldaş Sovyet teknolojisi hakkında cahilliğini gidermelidir. Partimiz kendisine bu konuda yardımcı olmuştur. Kendisine, tüm komünistlere uzatılan eli görmelidir ve tutmalıdır. Teknoloji kullanımı emperyalist kapitalizm şartlarında aşırı kısıtlıdır. Kısıtlayıcı temel faktör maksimum kâr yasasıdır, bu ekonominin temel yasası budur. Yeni teknoloji Maksimum kâr için uygunsu uygulanır. Uygun değilse en son teknoloji çöpe atılır ve çocukların elde kazma çıkardığı kömür madeni kullanılır -maksimum kâr getirdiği için. Bu şartlarda teknolojinin dev ilerlemesi palavrayla işigaldır. Halbuki sosyalizm şartlarında teknolojinin geliştirilmesi ve en son tekniğin devreye konulması bizzat bu ekonominin temel yasasının talebi olarak toplumun artan maddi ve kültürel ihtiyaçlarının karşılanması zorunluluğu olarak ortaya çıkan bir taleptir. Bu nedenledir ki dünyanın ilk tam otomatik fabrikası, tüm fabrikaların aynı şekilde otomatikleştirilmesinin başlangıcı olarak 1949'da Sovyetler Birliği'nde kurulmuştur. 1950'lerde Sovyet teknolojisi dünyanın en ileri teknolojisidir! İşte bu teknoloji, hali kazırda kafa ve kol emeği arasındaki antagonizmayı ortadan kaldırmış olan Sovyetlerde, kafa ve kol emeği arasındaki farkı ortadan kaldırmaya, tüm çalışanları kafa ve kol emekçisi, yani teknisyen yapmaya, bu teknisyenleri de otomatik fabrikaları kuran ve kurulmuş otomatik fabrikaları, kolları altında kitaplarla denetleyen vatandaşlar haline getirmekteydi. Sovyetler kapitalizmin rekabeti karşısında yenilmediler. 1950'lerde Kapitalizm Sovyet otomatik

Devamı Sayfa 9'da...

Londra Mektubu

Elif Kara

"Tüm Emperyalistler: Ne paranızı, ne paketlerinizi, ne de memurlarınızı istemiyoruz"

Geçtiğimiz hafta kuzey Kıbrıs medyasında Amerika Birleşik Devletleri'nin KKTC'ye yapmayı söz verdiği yardım konusu gündeme geldi. Bilindiği gibi ABD KKTC'ye 30.5 milyon dolar yardımda bulunacaktı. Habere göre bu 30.5 milyon doların 10 milyon dolarını bir danışmanlık projesine yatıracakmış. Danışmanlık konusu olarak da 'bankacılık sektörünün geliştirilmesi' seçilmiş. Hatta bu proje için ABD'de ihaleye de çıkmış ve bir ABD firması kazanan firma olarak da belirlenmiş.

Diğer taraftan kamuoyundan gizli tutulan(!) bir konu daha açıklandı. Buna göre de İngiliz uzmanlar bize 'Kuzey Kıbrıs'ta Kamu Yönetimi Reformu' adı altında bir paket hazırladılar.

Kısaca başlıklar olarak verdiğimiz bu iki konunun içeriklerine değinmeden neden ABD-İngiliz firmaları sorusunu sormak sizce abes mi? Eğitimle ilgili olarak ağızımızı açtığımızda tüm akan suları durduruyoruz. Eğitimde, açılan üniversitelerimizle verdiğimiz eğitimin kalitesine toz kondurmuyoruz. Ülke insanlarımızın eğitim düzeyi ise

dünya standartları seviyesini yakalamış durumda. 1974'den sonra, en azından lise eğitimi almamış insanımızın olduğu enderdir. Sebebi ne olursa olsun gerek er olarak askerlik yapmamak için, gerekse daha rahat bir yaşam hedefi ile insanlarımız çocukları için her türlü fedakarlığı yapmaktadırlar. Buna göre eskiden üniversite diploması ile yetinilirken şimdilerde lisans üstü diplomalar revaçta. Yani bizde 'bankacılık sektörünün geliştirilmesi' için danışmanlık sunacak kimse yok muydu? Veya 'Kamu yönetimi reformu' hazırlayabilecek uzman?

KSG sayı 154'de 'Hayalet Yardımlar' başlığı ile bu konuya değinmişti. Yardım kuruluşlarının raporlarından edinilen bilgiler ışığında ABD-İngiltere gibi 'ileri' ülkelerin yardım adı altında nasıl kendi firmalarına iş sağladıklarını yazmıştı: "İngiltere'de merkezi bulunan ActionAid kurumu geri bırakılmış ülkelere yapılan yardımlarla ilgili hazırladığı yardımların %40'dan azının bu ülkelere doğrudan gittiğini geriye kalanların ise "yardımı yapan" metropollerdeki kurum ve uzmanlar tarafından yutulduğunu tüm çıplaklığı ile sergiledi."

Demıştik.

İnsanın aklına ister istemez 5 sene önceki KTÖS basın bildirisini gelmektedir: "Ankara: Ne paranızı, ne paketlerinizi ne de memurlarınızı istemiyoruz". KKTC ve TC'de yankı yapmış sendikacıların sorgulanmasına sebep olmuş bir basın bildirisini. Bu bildiriyle TC'nin Kıbrıs'taki varlığı sorgulanmakta ve karşı çıkılmaktaydı. Ancak gelinen aşamaya baktığımızda sadece TC'ye karşı çıkmak, Kıbrıs sorununun çözümünü BM'nin eline bırakmak bir emperyalistten kurtulmak için başka bir emperyaliste yaslanmayı da beraberinde getirmiştir. Kaldı ki yürütülen stratejik politika yüzünden hiçbirinden kurtulamadığımız da ortada.

Rumların İngiliz sömürgeciliğinden kurtulmak, ENOSİS için mücadele vermeleri dönemi başımıza iki tane daha emperyalistin, Türkiye ve Yunanistan'ın da devreye konmasını getirmişti. Kuzeyde de bazı ilerici, demokratlar günün konusu olarak sadece işgale karşı faaliyet yürütmeyi tavsiye etmekteydiler (güneydikiler için de durum bu). Diğer taraftan da KC'ne, AB'ye yani diğer bir burjuva devlete(lere) dayanmayı

yani çözümü emperyalist hudutlar içerisinde aramayı öngörürler. Burjuvaların iyisi kötüsü ayırımı yaparak emperyalist sistemi, sömürüyü, halkın gözünde yumuşatma çalışmasındadırlar. Kendi güçlerine dayanmadıkları, kendileri gibi sömürülenlerle örgütlenmeyi değil de diğer burjuvalardan sömürücülerin kendileri için çalışmasını beklemekten başka bir anlamı olmayan yani 'ölü gözünden yaş beklemek' olan bu stratejilerden kurtulmadıkları sürece de birinden kurtulayım derken diğerinin veya diğerlerinin eline düşmektedirler. Birinden kurtulayım derken diğerine yama olunmaktadır.

Emperyalizmden kopma, ayrılma hedeflenmediği müddetçe de kaçınılmaz bir durumdur.

ABD ve İngiliz danışmanlarından Kıbrıs'ta yönetimle ilgili akıl hocalığını beklemek onların Kıbrıs'taki varlıklarını daha da güçlendirmektedir.

Bizler emekçi halklar olarak kendimiz gibi sömürülen halklarla tüm emperyalistlerden kurtulma mücadelesi için çalışma yapmadığımız ölçüde de bu böyle olmak zorundadır.

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları

E-mail: serkanyavash@hotmail.com

8 Temmuz 05, Cuma: Cumaları sendikacılar toplanır garajda, bizim bilardo odamızda. Gittim yanlarına. Durumlar vahim. Teröristler dün bombaladı Londra'yı, ortalık allem-gallem. Sendika temsilcimiz yok ortalıkta. Her şey askıya alınmış durumda. Sendika yönetim kurulundan olan bir şoför ile konuştum. Onun da haberi yokmuş yapılan tekliften amma bildiği kadarı ile %10 maaş artışı ve de çalışma saatlerinde 3 saatlik kesinti istenildiğini o da duymuş. "İyi madem sen da duydun bu hikayeyi, çok rahatladım" dedim güler yüzle. Anladı ne demek istediğimi, gülümsedi ve anlamazlıktan geldi, döndü arkasını, gitti. Hıyar!

12 Temmuz 05, Salı: Sendika toplantısına gidecem ve öğreneceğim neler oluyor, doğrusuyla-eğrisiyle.

Nah! Yapacan. Toplantı yine iptal edildi. Bu seferki gerekçe temsilcilerimiz bombalamada ölen ve de yaralananların anısına yapılan toplantıya gitmiş. Yahu bu teröristler her şeyi bozmakta bire bir. Yok ki bir toplantıda dünyayı değişecem, amma...

13 Temmuz 05, Çarşamba: Bunlar bir yana, ilginç bir gelişme daha.

Her zamanki gibi giriş kapısında gelene gidene konuşurken, çok sempatik bir yoldaş yanıma geldi. Çoktan görmediğim için

sordum tatili nasıl geçti, ne var ki tatilde değil işten uzaklaştırılmış. Yeni geri gelmiş. Bir güzel anlattı.

77'lerdeydin geçen hafta. Yolda giderken gözümün kenarında siyah bir şey gördüm. İlgimi çekti dönüp baktım. Dönerkandan fark ettim. "Bu benim tekerleğim". Anında frenlere sarıldım. Panikledim. Hata yaptım aslında ama refleks işte. Bunu yaparkenden koca otobüs sağa yattı. Güm diye bir ses. Frenlere basınca ikinci tekerlek da çıkmaz mı? Otobüs arka tekerlekleri çıktı.

Nasıl olur bu? Olur mu? Olur. İlk etapta işveren ve yönetim bizim yoldaşı suçlamaya kalkıştı. Neymiş efendim, otobüsü garajdan çıkartmadan önce iyicene kontrol etmemiş, tekerlekleri tutan vidaların gevşek olduğunu fark etmemiş. Bu tavir sendikanın müdahalesine gerek kalmadan, bakanlıktan gelen görevlinin araştırma sonuçlarını belirtmesi ile geri alındı. Otobüs tekerleklerinin vidaları belirli bir basınca göre sıkılır. Bu basıncın da doğru olup olmadığını bilmenin tek yolu özel aletler kullanmaktan geçer. Bu aletleri de yanımızda taşımanın imkanı olmadığına göre...gerisi mâlumunuz. Her ne hal ise. Sonuçta çıkan raporda iki olasılık ortaya kondu ki bunların ikisi de otobüsün hizmet halinde yola çıkmasına izin veren denetimcileri suçlu buldu. Denetimciler ve

makineci bu otobüsün hizmete girmesine kesinlikle izin vermemeliymiş.

Yok böyle bir durum bizim garajda. Sırf yol kaybedilmesin adı altında onlarca yolcunun hayatı tehlikeye atılmakta.

KAYITLANIRKEN PERİŞAN OLMAK

Son zamanlarda ülkemizin gündemini, bilhassa da işçilerin gündemini, yeni muhaceret yasası ve onun getirdikleri/götürdükleri oluşturuyor. Yeni muhaceret yasasına göre hükümet, "kayıt dışı yaşamı" önleyip işçilerin yararına işçilerin olmayan devletin ekonomisine katkı sağlayacakmış. Bunun yanında, işçilerin yaşam koşullarında büyük bir ilerleme olacak, sigortasız, kötü koşullarda yaşayan işçi kalmayacakmış.

Öncelikle, kayıt dışı işçi, ya da kayıt dışı yaşam ne demektir? Kayıt dışı işçi/yaşam demek, ülkenin neresinde, ne kadar ücretle, kimin yanında kaç kişinin çalıştığına devlet tarafından bilinmemesi anlamına gelir. Hal böyle olunca devlet bu "kayıt dışı"lardan vergi toplayamaz. Eee, devlet vergisini de bir güzel toplamalı ki burjuvalar da bir güzel yesinler.

Kayıtlı işçi, ya da kayıtlı yaşam ne demektir? Kayıtlı işçi/yaşam demek, ülkenin neresinde, ne kadar ücretle, kimin yanında kaç kişinin çalıştığına devlet tarafından bilinmesi anlamına gelir. Hal böyle olunca devlet, "kayıtlı"lardan vergi toplar. Eee, vergisini topladı ya, gönül rahatlığıyla yerler bu burjuvalar artık. Ya da seçim dönemlerinde bu paralarla en üst düzeyde propaganda yaparlar iktidar sahibi burjuva partiler ya da onların yerine geçecek adayları.

İşçinin yaşam güvencesi ve kısıtlanmış şekliyle bile en basit sosyal hakları günümüzde devlet tarafından işçilere veriliyor mu? Mesela bir çalışma iznini bile

işveren, işçinin ücretinden keserek, kendisi de üstüne biraz ekleyerek çıkartıyor. İhtiyat sandığı? O da öyle. Yani işveren, işçinin sigortasını, ihtiyat sandığına vs'sini yatırırken zaten işçiden kesinti yapıyor. Yani işverenlere dokunan hiçbir durum yok. Dolayısıyla işveren ya da devlet tarafından işçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi, onların temel hakları söz konusu değil.

Yeni muhaceret yasasına göre

devlet işçileri kayıt altına almak için ne istiyor? 1 Temmuz tarihine kadar yeni muhaceret yasasına göre gerekli işlemlerini yapmalarını istiyor. 1

Temmuz'dan itibaren bu işlemleri geciktiren herkes için de günlük 66 YTL para cezası alıyor. Bu "gerekli işlemler" toplandığında, devletin kasasına çok yüksek miktarda para akması demek oluyor. Yani devlet, kayıt dışı yaşamı önleyeceğim derken ki bu kayıt dışılığı kendisi yaratmıştır-, kendisine yüksek düzeyde gelir getirecek ekonomik kapılar açma konusunda da maharetini tekrar tekrar gösteriyor. Gerekli işlemleri zamanında yapamayıp büyük bir borcun altına giren veya bu borcun altına girmeyi göze alamayıp kim ister ki bu borcun altına girmeyi- adaya ekmek parası için gelip neredeyse hiçbir şeyi kalmadan Türkiye'ye geri dönen işçiler, adaya geri dönmek

isterlerse, pasaport çıkarmaları gerekiyor. Bu da yığınlar halinde işçinin pasaport başvurusu düşünüldüğünde, TC'ye yine çok yüklü bir ekonomik gelir anlamına geliyor. Yani devlet, kendisine yeni ekonomik gelir kaynakları açmakta hiç de zorlanmıyor. Üstüne üstlük bu yeni muhaceret yasasının yürürlüğe girmesinin ardından devlet, mesela emeklileri topladığı bu paralarla ödeyeceğini söylüyor. Devletin işçilerin devleti

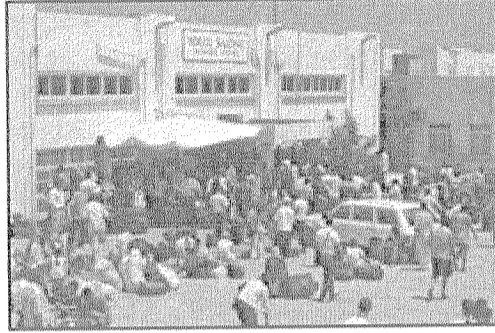
olmadığı kesin- kasası nasıl oldu da bu kadar boşaldı? Nereye gitti bu paralar? Bunun cevabını vermezler bize.

Hükümet bu uygulamayı ne adına yapıyor? İşçilerin sigortasız olmasını engelleme, daha iyi iş ve yaşam koşullarının olmasını sağlama ve ülke ekonomisine katkı koyma adına yapıyor. Fakat zaten bölünmüş bir ülke -dolayısıyla bölünmüş bir işçi sınıfı- içindeki işçilerin de ortak örgütlenmesinin, sendikalaşmasının, birliğinin önünü tikiyor. Ekmek parasını kazanmak için Türkiye'den buraya gelen işçilerin yaşamları tam anlamıyla alt-üst oluyor! Üstüne üstlük bunu Kıbrıslı Türk işçilere karşı kullanıp, "Türkiye'den işçiler geldi bizim iş sahamızı gasp etti, gitsinler buradan" yaklaşımını yayarak işçiler arasında Kıbrıslı-Türkiyeli ayrımı yaratarak milliyetçiliği, nihayetinde de

ülkenin bölünmüşlüğüne körüklemeye çalışıyor, işçi sınıfının birliğinin koşullarını kendince ve göreceli olarak ortadan kaldırmaya çalışıyor. Halbuki işçilerin çıkarları ortak, sorunları da ortak. İşçiler, yaşadıkları ekonomik sıkıntıların sorumlusu olarak diğer işçileri, ya da daha somut olursak başka ülkeden gelen/getirilen işçileri göstermemelidirler.

Bir de küçük işletmelerin bu yeni muhaceret yasasına karşı olası tutumları var tabii. Küçük işletmeler bu yasaya karşı çıkabilirler. Çünkü devletin vergi gelirleri, küçük işletmelere değil, daha üst düzey ve büyük firmalara, mesela Girne'yi talan eden inşaat sektörüne akıyor.

Yeni muhaceret yasasının yürürlüğe girmesi, temelde Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne kalıcılaşmak için, işçi sınıfının birliğinin koşullarını ortadan kaldırabilme için (bunun olamayacağını yasayı hazırlayanlar da biliyor), kesinlikle halkın, işçilerin olmayan bu devletin, işçilerin sırtından kendisine ekonomik gelir kaynakları yaratabilmesi için, Avrupa Birliği'nin istediği belli başlı noktalarda "ilerleme" gösterebilmek için (bu yapılırken bakınız işçiler nasıl da perişan oluyor) hazırlanan bir yasadır. Bu devlet işçilerin ve ezilen halkımızın değil, patronların, zenginlerin, yani burjuvaların devletidir. Bunlar kendi çıkarlarını temel alırlar, işçilerin çıkarlarını değil. İşçilerin çıkarlarını temel alacak olan devlet, işçilerin kendi devleti olacaktır.

TÜRKİYEYE REST Mİ?

Mehmet Ali Talat, Maraş konusuyla ilgili yaptığı açıklamalar ile önemli noktalara değindi.

Talat, görüşmelerde Maraş'ın idaresinin Rum yönetimine verilmesi konusunda TC'nin bilgisi olduğunu, ancak onayının olmadığını belirtti.

Maraş konusunun ilk kez Brüksel'de konuşulmadığını, Yunanistan'ın Lüksemburg büyükelçisinin yaptığı görüşmelerde de gündeme geldiğini ve bu görüşmelerin bilgi notlarının da TC ile paylaşıldığını da kaydeden Talat, TC'nin Maraş konusunda "olmaz" ya da "olur" demediğini de söyledi.

CTP siyasetçileri, başından beri Kıbrıs sorununun çözümünde stratejik ortakları olan TC ile işleri koordineli bir şekilde götüreceklerini söylemiyorlar mıydı?

Eğer CTP/Talat, Maraş'ın Rum yönetimine verilmesi konusunu TC'ye sadece ilettiler ve ondan sonra ve ondan sonra da "bildiğini yaptıysa", bu işte bir "koordinasyonsuzluk" var demektir.

Yani CTP, TC'ye Maraş konusunda görüşmelerde "ben Maraş konusunda şu şu uygulamaları yapacağım. Ona göre!" mi dedi?

Yani TC'ye rest mi çekti?

Hiç sanmıyoruz...

CTP'nin müttefiki emperyalist TC'ye gerek Yunan elçisinin görüşme notlarının verilmesi, gerekse de Maraş'ın Rum yönetimine verilmesi konularında TC'ye "sadece" bilgi verilmesi başlı

başına bir bağımlılığın göstergesi değil midir?

CTP, kitlelere kendisinin bağımsız hareket edebileceğini mi kanıtlamaya çalışıyor?

CTP, TC'nin emperyalist politikalarına, TC'nin kendi çıkarları için halkımızın mücadelesini iç etmesine, adadaki 40 bin askere, onların faaliyetlerine ses çıkartmıyorsa, 20 Temmuzları mahkum edemiyorsa, CTP'nin göbeğinin TC ile birlikte kesildiği açıkça ortaya çıkmaktadır.

Eğer bir ülke bağımsız ise, o ülkeyi ilgilendiren bilgilerin başka bir ülkeye, emperyalist bir ülkeye verilmesinin anlamı nedir?

Ülkesini işgal eden ve yöneten güçlerle kurulan stratejik ortaklıkların anlamı nedir?

Tüm bu soruların yanıtlarına kafa yordığımız taktirde, CTP'nin vardığı ve varacağı noktayı daha iyi göreceğiz.

ORTAK VATAN İÇİN ORTAK DUVAR!!!

Kıbrıs'ı yeniden birleştirmek, ortak bir vatana ulaşmak için mücadele ettiğini ve bu meyanda destek istediğini belirten CTP hükümeti, ortak vatana giden yolun ne olduğunu sonunda tespit etti!

Ortak vatana giden yeni yol, yeni duvarlar ve barikatlar örmekten geçiyor!

3. Tabur'a ait bölgede örülmeye başlanan yeni duvar, bir anlamda da hükümetin basiretsizliğinin göstergesi olmuştur.

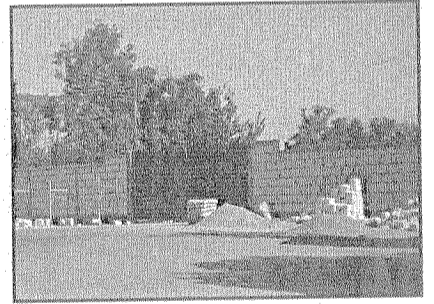
Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı'na ait olan bölgede inşasına başlanan ve Kermiya'ya kadar uzanacağı belirtilen yeni duvar, hükümetin TC ile sıkı işbirliğinin bir sonucu olsa gerek.

TC Genelkurmayı ve GKK'nın talepleri doğrultusunda "ortak vatan" için birçok adım atan hükümet, bu duruma ne diyecek?

Güvenlik ya da askerinin işçileri bahanelerini mi gösterecek?

Yoksa açık bir şekilde, TC'nin ayrılıkçı, Euro-Taksimci politikasının peşinden gitmekte olduğunu ve bu tür yeni duvarların örülmesinde sakınca görmediğini mi belirtecek?

Bekleyip göreceğiz.

Nazlıca
Nazlı Şahin

Değişmeyen değişim(mi)

İstanbul'dan bir arkadaşla Kıbrıs konusunu tartışırken konu CTP ve Sayın M.Ali Talat'a geldi. Gelmemesi mümkün değildi zaten, konu Kıbrıs olunca ve de şu anda hem hükümet hem de Cumhurbaşkanlığı CTP'nin elinde olunca.

CTP ve Sayın Talat'ın geçmişi ve bu gününü değerlendirirken arkadaşım, "Şimdi Talat'ın Denktaş'tan farkı ne? O da verdiği hiçbir sözü tutmadı ve de TC politikaları hakimiyetinden kurtulmadığı sürece de tutamayacak. Hoş, bu politikalarından kurtulmak diye de bir niyeti olduğunu sanmıyorum Sayın Talat ve CTP'nin, zira bu politikalar onları iktidar etti. Ama geçmişi değerlendirince bir insanın bu kadar dönebileceğini anlamak zor geliyor bana" dedi.

Hiç zor olmamalı dedim, dönüklüğün ne olduğunu biliyorsan eğer kişilerin değişimini anlayabilirsiniz.

Dönüklerin vasıflarından biri de

kurnaz olmaları ya da kendilerini kurnaz sanmaları. Bunlardan Türkiye'de de bolca bulunuyor. Zamanında üç beş kitap okuduklarından, halktan yana olan devrimcilere de ara sıra akıl vermeyi ihmal etmiyorlar. Diyolar ki; "değişmeyen tek şey değişimin kendisidir". Akıllarınca diyalektik parçalıyorlar. Kendileri değiştiği için diyalektikçe uygun davrandıklarını, ama devrimciler değişmedikleri için diyalektikçe aykırı hareket ettiklerini söylüyorlar.

Elbette, dünyamızda, doğada her şey her gün, her an değişiyor. Marksistler de bu değişimi takip ediyorlar. Ama, yıllardır değişmeyen şeylerde var. Örneğin kapitalizm var olduğu sürece işçi sınıfı ve burjuvazi yok olmuyor. Keza, artideğer sömürsü de. Bir sınıfın yanında, örneğin işçi sınıfının yanında sınıf mücadelesine katılıyorsan, işçi sınıfının yanından ayrılıp burjuvazinin saflarına geçtiğinde değişime ayak uydurmuş

olmuyorsun. Sadece saf değiştirmiş oluyorsun. Üstelik işçi sınıfının yanından burjuvazinin saflarına kişisel çıkarların için, yani biraz daha fazla para ve kariyer kazanmak için ya da sarayda oturmak için, ya da lüks bir araba, bir yat vb. sahibi olmak için iltihak ediyorsan, değişmiş olmuyorsun; kendini satmış oluyorsun.

İşte CTP'nin ve Sayın Talat'ın değişimi de tamda bu söylediğimiz gibidir.

Yaşamda bunun tersini de yapanlar olmuyor değil. Burjuvazinin içinden, insanlığın kurtuluşu için, daha güzel bir dünya için, barış ve kardeşlik için, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için işçi sınıfı saflarına da geçebilirsin. Ama, bu durumda ev, yat, araba, yüksek gelir vb. hiçbirine kavuşamazsın. Seni bekleyen kardeşlik, dostluk, dayanışma ve benzeri şeylerin yana sıra baskı ve şiddete karşı amansız bir mücadele de var.

Bu da bir saf değiştirme. Böylesine saf değiştirenler de çok ama kimse onlara dönecek demiyor. Onlar halkının ve güzel olanın, geleceğin çıkarları için kendi çıkarlarını terk etmiş erdem sahibi insanlar olarak görülüyor. Hiç kimse böyle insanlar hakkında kötü bir söz söyleyemiyor. Bunlara kimse dönecek demiyor.

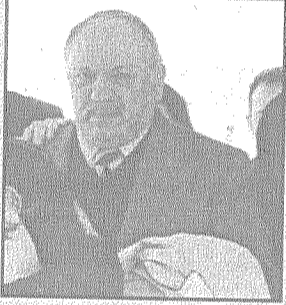
O halde, dönecek sözcüğü, sadece dönmüş olmayı tarif etmiyor. Dönmüş olmaktan daha çok kendini satmış olmayı ifade ediyor.

Kendini satmış olanlara ise insanlık bugüne kadar iyi gözle bakmadı. Kendini satanlara, satın alanlar bile güvenmedi. Satılanların hiçbir zaman gerçek dostu olmadı.

Bu gün dönüklerin böylesine yüksek sesle konuşabilmesinin nedeni esen rüzgarla ilgilidir. Rüzgar halktan yana, barış ve kardeşlikten yana, emekten ve işçiden yana esmeye başladığında onların sesleri de duyulmayacaktır.

AFFEDİN BE BU BOYACIYI!

Hakkında banka hortumculuğundan tutun da daha bir çok yolsuzluğa karıştığı iddia edilen ve Kredi Bankası davasından 6 yıl hapse mahkum edilen Salih Boyacı, "sağlık sorunlarını" Türkiye'de çözerek yurda döndü ve ayağının tozuyla

cezaevlerindeki koşulları ileri sürerek hükümete genel af çağrısında bulundu.

Cezaevlerinin %70 oranında dolu olduğunu söyleyerek, hapiste bulunanların da neticede herkes gibi bir insan olduklarını ve aileleri, çocukları ve sevenleri bulunduğunu belirten Boyacı, genel affın uygulanabileceğini savundu.

Haktan, adaletten, sevgi vs'den bahseden Boyacı genel affı ne için istemektedir?

Boyacı "kader kurbanı" rollerine neden soyunmuştur?

Bu memleketi soyup soğana çevirenler, insanların paralarını bankalardan hortumlayarak cebe atanlar, bunu da kendileri gibilerin kurdukları devletleri sayesinde yapanlar insanlara nasıl hak, hukuk, adalet dersi verebilirler?

İnsanların paralarını cebe atanlar ne hakla diğer insanlar için genel af talep edebilirler?

Belki de genel af talep ettiği mahkumların içinde Kredi Bankası'nda parasını kaybedip de, girdiği bunalımdan dolayı "suç işleyen" insanlar bile vardır!!!

Bu ülkede sendikacılar "Ankara ne paketini, ne memurunu istemiyoruz" dedikleri için tutuklandıklarında,

Matbaalar bombalanıp, gazeteciler hapselere atıldıklarında Boyacı ve Boyacı gibiler ne yapıyordu?

Ellerini ovuşturup kâr etmeye devam mı ediyordu?

Yoksa bu insanlar için de genel af mı talep etmeye hazırlanıyorlardı?

YENİDÜZEN YİNE YORUMLAD!

Yenidüzen gazetesi, Kutlu Adalı'nın Güney'deki anma törenine Papadapulos'un da katılmasına fena kızdı.

Yenidüzen, Papadapulos'un Muzaffer Gürkan, Ayhan Hikmet gibi ilerici insanları katleden EOKA'nın aktif bir adamı olduğunu belirtiyor ve Kutlu Adalı gibi bir insanın anma töreninde bulunmaması gerektiğine değiniyor.

Yenidüzen'in tespitleri son derece doğru ve haklı tespitlerdir.

Papadapulos gibi komünizm ve halk düşmanı unsurların demokrat, devrimci, ilerici insanların anma törenlerinde yer alması kabul edilemez ve çelişkili bir durumdur.

Dün Grivasçılara madalya takanların bugün demokrat insanların anma törenine katılması çok yanlış ve ikiyüzlü bir davranıştır.

Ve tabii, Papadapulos'u oraya davet edenlerin de tutumları bir o kadar hatalıdır.

Ancak Yenidüzen, her zamanki gibi TC meselesini atlamaktadır.

Kutlu Adalı cinayetinde TC kontr-gerillası, onun mafyacı tetikçilerinin yer aldığı iddiaları ayyuka çıkmıştır.

Bir önceki sayımızda Kutlu Adalı cinayetiyle ilgili olduğu iddia edilenler üzerindeki yazımız güncelliğini ve geçerliliğini korumaktadır.

Peki Yenidüzen neden sadece Papadapulos'a saldırmaktadır?

Papadapulos'a saldırmakla TC'den yana bir "uyarı" almayacağını bildiği için mi?

Yenidüzen'in yayın çizgisinde TC uygulamaları konusundaki suya sabuna

dokunmayan "eleştiri" ve "karşı çıkışlar" dışında TC'nin emperyalist bir devlet olduğu, kuzey Kıbrıs'taki "faili meçhul" cinayetlerden sorumlu tutulması gerektiği, ilericilerin, demokratların, devrimcilerin ve de halkımızın katliamlardan geçirilmemesi için TC de dahil tüm emperyalistleri adadan defetmemiz gerekliliği konularında en ufak bir satır bile bulamazsınız.

Yenidüzen, kendi yazarı Kutlu Adalı'nın katlinin yıldönümüne katılan Papadapulos'u eleştirmeyi kendine bir görev bilir de, burada türlü pisliklere karışan, halkımızı baskı altında tutan işgalci TC'yi teşhir etmeyi aklının ucundan bile geçirmez.

Yenidüzen, Kutlu Adalı ile ilgili bu tür yorumlar yaparak okurlara ne mesaj vermek

istemektedir?

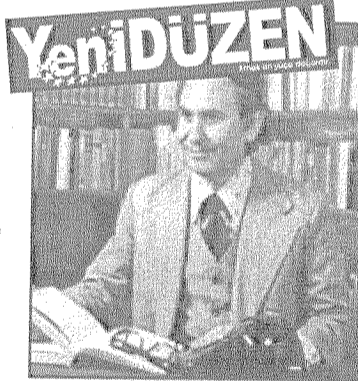
MIT-Kontr-gerilla-JİTEM-KKTC Sivil Savunma Dairesi ilişkileriyle ilgili, kuzey Kıbrıs'taki faaliyetleriyle ilgili neden TC'yi mahkum etmemekte ve yayınlarıyla halkımızı TC de dahil tüm emperyalistlere karşı mücadele için birleştirmemekte?

Nedeni belli değil mi?

CTP siyasetinin yayın organı Yenidüzen, partisinin TC ile girdiği "sıkı işbirliği" ve "koordineli çalışma" siyasetinin basın koludur.

Dolayısıyla da Kutlu Adalı konusu özelindeki yorumu eksik, hatalı ve TC emperyalistleri ile onun kuzey Kıbrıs'taki işbirlikçilerini gizlemek ve kollamak amaçlıdır.

Yenidüzen, yorumlarına dikkat etmek zorundadır!

Park a
Ziya Çelik

VAY SAYGILILAR VAY

Türkiye'nin ünlü arabaskçilerinden İbrahim Tatlıses, bir zamanlar kendisiyle yapılan bir röportajda kadının dövülebileceğini belirtmişti.

Bunun ne zaman söylendiğini tam hatırlayamıyorum ama Türkiye televizyonlarında uzun süre bu konu gündem edilmişti.

Tatlıses, dayak meselesine böyle bir açıklama getirdikten sonra da, kafasını eğmiş, gözlerini pek duygulu bir şekilde kameraya çevirerek, sanırım kendisinin delicesine etkileyici olduğuna inandığı bir ses tonuyla şöyle demişti;

"Saygı duyuyorum"

O günden sonra da bu saygı duyma meselesi herkesin diline yapıştı.

Komedyenlerin, mafya özentisi süt çocuklarının, öğrencilerin, tartışma programlarına katılanların vs...

Herkes sıkıştığı anda bu iki kelimeye sarılır olmuştuz;

"Saygı duyuyorum"

Kanlı-canlı TV programlarında (reality show mu derler ne derler) koltuğa bir adam oturtulur.

Adam mesela, karısının üstünde sigara söndürmüştür, çocukları dövüp okuldan almıştır, tüm paraları kumarda kaybetmiştir vs...

Program konukları, mağdurlar, program yapımcısı, canlı telefonla programa bağlananlar, topyekün adamı laflarla döverler, adam da köşeye sıkıştığı anda kameraya bir Tatlıses bakışı ataraktan bombayı patlatır;

"Evet, bunları yaptım. **Saygı duyuyorum**"

Geçenlerde sokakta yürüyorum. Aniden boğuk bir ses duydum. Bu dondurmacı da hoparlörünü değiştirmede gitti diye söylenirken, "dondurma anonsu" olmadığını anladım.

Anlayabildiğim kelimeler şunlardı;

"AB, İngiltere, Kıbrıslı Türkler, saygı, ölüm, saygılar, duruş"

Peşine de sirenler çalmaya başladı.

Gene neyi anıyoruz, neyi kutluyoruz diye düşündüm, bulamadım.

"20 Temmuz'a daha var" dedim. "Acaba Malatya'nın düşman

işgalinden kurtuluş yıldönümü mü? Nasıl olsa yakında Türkiye'deki mahalli etkinlikleri de burada kutlamaya başlarız" diye aklımdan geçirirken, sirenler sustu.

Akşam haberlerinde bir baktım ki, Türkiye'deki kodamanlar duruşa geçmişler.

Hem de ne duruşu biliyor musunuz?

Saygı duruşu.

Sadece onlar mı?

AB parlamentosu da durmuş.

Yani **saygıya** durmuş.

Meğer burada da, diğer yerlerde de İngiltere'deki patlamalarda ölen insanlar için **saygı duruşu** yapılmış.

Duyduğum sirenler ondanmış...

ABD-İngiliz askerleri şimdiye kadar kaç Iraklıyı öldürdüler sizce?

ABD-İngiliz emperyalistleri

şimdiye kadar kaç milyar insanın kanına girdi sizce?

Türkiye yıllardır kaç işçiyi katletti, kaç devrimciyi öldürdü, kaç tane Kürt köyü yaktı sizce?

Ya da AB ülkesi diğer ülkeler, sömürdükleri ülkelerde kaç kişiyi

açlıktan ve de kontr-gerilla operasyonlarıyla katlediyorlar sizce?

El-Kaide'yi kim/kimler kurdu, finanse etti, eğitti sizce?

Peki tüm bu olayların sorumluları hangi yüzle İngiltere'deki patlamada ölen insanlar için saygı duyabiliyorlar?

Hiç ölümüne neden oldukları insanlar için saygı duruşu yaparlar mı?!

Emperyalistleri bir mahkemeye çıkartsak,

TV'deki çılgınlık abidesi olan "kadın programları" gibi değil ama,

Biz de onların suçlarını saysak, ispatlasak ve bunu milyarların gözü önünde ve onların da katılımıyla gerçekleştiresek,

Bu insanlık düşmanlarına kaçacak delik bırakmasak,

Ve bunlar tüm bunlara karşılık, bizlere dönüp de İbrahim Tatlıses gibi **"saygı duyuyoruz"** derlerse tepkiniz ne olur?

Onlara kaset yapar mıyız?

En iyisi, maden ocağında "zorunlu hizmet" bence...

Orda bol bol **saygı duysunlar.**

BİRLEŞİK CEPHE ÜZERİNE YALÇIN OKUT YOLDAŞ

Yalçın Okut yoldaş, 16 Temmuz tarihli Afrika gazetesindeki Kalem köşesinde önemli saptamalar yaptı.

Yalçın yoldaşın bazı saptamalarına katılmakla beraber, katılmadığımız ve eksik bulduğumuz noktalar da var.

Troçkistlerden başlayalım.

Yalçın yoldaş, Sovyetler'in yıkılması karşısında Troçkistlerin bu durumu hayra yordugunu belirtiyor.

Haklı da...

Troçki, tek ülkede sosyalizm kurulamaz tezi ile hareket ettiğinden ve onun müridleri de, Sovyetler'in er geç yıkılacağını savunduğundan, hatta hainliği iyice ele alıp, Sovyetler'in yıkılması için Nazilerle bile birlikte hareket ettiğinden, SB içinde parti önderlerine suikastlerden tutun da (Yoldaş Kirov'un öldürülmesini, Stalin'e düzenlenen birçok suikastteki rollerini hatırlayınız) sosyalist fabrikaların üretimlerinin sekteye uğratılmasına, tarlalardaki ürünlerin yakılmasına tutun da, ünlü yazar Maksim Gorki'nin (Gorki'nin siyasi-ideolojik duruşundaki hataları konumuzun dışındadır) Troçkist doktorlar tarafından kastı yanlış tedavi ile öldürülmesine, M. Kemal'e ajanlıktan tutun da, parti içinde ayrı karşı-devrimci klik yaratılmasına kadar birçok faaliyetleri, onların SB'nin yıkılmasının "teorik olarak" kaçınılmaz olduğunu

savunduklarından çok, SB'nin yıkılması için çalıştıklarını da göstermektedir.

Ancak Yalçın yoldaş bu noktada bir yanılığa düşmektedir.

Yalçın Okut, tarafımızca belirtilen tüm bu hususların (örneklerimiz özellikle Troçkizmin ideolojik konumlanışının yansıması olan pratik faaliyetleriyle ilgilidir) karşısına, "Stalin yönetiminin" (biz buna Stalin önderliğindeki SB diyoruz) Troçki'ye yaptıklarının onaylanamayacağını belirtiyor.

Tüm bu faaliyetlere karşı "Stalin yönetiminin" ne yapması gerektiği konusunda bir boşluğun olduğu bu düşünce, suç ve ceza kavramına muğlak yaklaşıyor.

Ancak Yalçın yoldaş,

Troçki'nin hain faaliyetlerinin bir kısmını da ortaya dökerek bir anlamda Stalin'in de, Troçki'nin de hataları olduğu noktasında Stalin ile Troçki'yi eşitleme hatasına düşüyor.

Troçki'nin ektiğini biçmek zorunda kalan bir burjuva ideoloğu olduğu noktasında Yalçın yoldaşın yazısı, mantık eksikliği içeriyor.

1930 Moskova duruşmalarının onaylanamayacak mahkemeler olduğunu belirtmesi ile aynı şekilde o yıllarda burjuva-emperyalist ülkelerdeki derin ekonomik krizden SB'nin etkilenmemesinin ve aksine ileriye hamle yapmasının dile getirilmesi, Stalin şahsında SB'nin

"affedilemeyecek yanlışlara" da düşen ama gene de komünist olan bir yapı olduğunun ifadesidir.

Birleşik Kıbrıs gazetesinde yayınlanan "Tartışma Defterleri" adlı teorik yazılara atfen, bu yazıların açık Troçkist niteliği, Yalçın yoldaşın yazı nedeni olarak ortadadır.

Birleşik Kıbrıs gazetesindeki Tartışma Defterleri'nde çıkan yazıdaki iki alıntı arasındaki çelişki ve ikinci alıntının BKP programına ters olduğu noktasında Yalçın Okut'un eleştirileri yükseliyor.

Alıntılar şöyle;

"Önümüzde iki şık vardır; Ya emperyalist ekonomizm, ya da proleter sınıf çizgisi: ve proleter sınıf çizgisi ortak bir kapitalist devlet dayatması yerine, belirli toprak ayarlamalarıyla burjuva devletler arasında kalıcı barış çabalarını dışlamaz. Aksine bunun propagandasını üstlenmekten çekinmez."

"Kurulacak bir kapitalist federasyon demokrsi karşıtı güçleri mi yok edecek, yoksa taşların bağlanıp köpeklerin iyice salıverilmesine mi yol açacak?"

"Böyle bir ortam eskiden olduğu gibi faşistler için demokrasi, devrimciler için faşizm olacaktır"

Yalçın Okut, Federal Kıbrıs stratejisine yöneltilen eleştirinin temelsiz ve BKP stratejisine aykırı olduğunu ilan ederek, yapılan

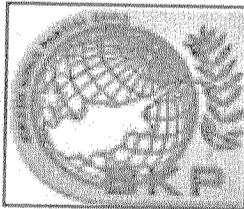
ikinci tespiti BKP stratejisine tersliği açısından mahkum ediyor ve federalizme karşı çıkmanın adını da TAKSİM'cilik olarak koyuyor.

Yalçın Okut, yazısının ortalarında, Komintern'in ortaya attığı Anti-Emperyalist Birleşik Cephe ya da Halk Cephesi stratejisinin Troçkistlerce asla kabul görmediğini, bunun Troçkistlerin idealizminden de kaynaklandığını belirterek, sömürüyü, baskıyı, zulümü yenmenin tek yolunun birleşik cephe ya da halk cephesi olduğunu yazıyor.

Tartışma Defterleri'ndeki Troçkist propagandanın rezilliğini bir tarafa bırakacak olursak, Yalçın yoldaşımız neye karşı bir birleşik cephe istiyor, anlayabilmiş değiliz.

Emperyalizme karşı birleşik cephe kurulmaksızın "sömürü, baskı ve zulümü" yenemeyeceğimizi iddia ediyorsa, BKP programında böyle bir duruşun ve tespitin olmadığını kendisine hatırlatmak isteriz.

Temennimiz, kendi aralarındaki bu çatışmanın esasında aynı, burjuva emeryalist, stratejilerin Kıbrıs Federe Devleti/TAKSİM'cilik çatışması olduğunu Yalçın Okut yoldaşın görmesi ve safını hiçbirinden yana değil, yazısının başlığına uygun bir şekilde, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin iktidara geldiği bir Kıbrıs'tan yana tavır koymasındır.

Esirlere İnsanlık Dışı Muamele

ABD Savunma Bakanlığına hazırlanan 215 sayfalık rapora göre Irak ve Afganistan'daki esirlere sadece işkence ile değil sağlık konularında da insanlık dışı muamele yapıldığı ortaya çıktı. Savunma Bakanlığının Sağlık Müdürünün hazırladığı rapora göre esirlerin sağlığından sorumlu personele esirleri tedavilerinde kullanılacak yeteri kadar teçhizatın sağlanmadığı yazıldı. Sağlık personelinin esirlere iğne yapmak için, dünya çapında BM tarafından uygulamaya konulan bir defa kullanıldıktan sonra atılan, şırınga ve iğneler pek çok defa tekrar

tekrar esirler üzerinde kullanıldığı ortaya çıktı. Bu durumun Irak ve Afganistan esirleri arasında yaygın olduğu bu nedenden dolayı da bir dizi hastalıkların esirler arasında yayıldığı bildirildi. Diğer yandan bu raporun açıklanmasından sonra bazı ABD hükümet yetkilileri böyle bilgilerin açıklanmasına tepki göstererek "bunların etik sınırlarını aştığını" söylediler. Rapor aynı zamanda esirlerin sağlık sorunlarının plansız olduğu, sağlık personelinin keşmekeş yaşadığı, bazı sorumluların dahi nasıl bir sağlık hizmeti sunacaklarını

bilmediklerini ortaya koydu. Bazı sağlık personelinin ise Amerikan askerlerinde kullanıldıktan sonra şırınga ve iğnelerin ve de hatta eldivenlerin tekrardan esirler için kullanılabileceği direktifinin verildiğini bildirdi. Bu durum karşısında Irak ve Afganistan'da görev yapan sağlık personeli, burada görev yapan sorumluların Kızılaç tarafından sorumlu tutulmalarının hükümeti aklama siyaseti olduğunu açıkladı. Guantanamo Körfezindeki tutuklulara da işkence ve insanlık dışı uygulamalar yapıldığını yine

oralarda görev yapan bazı sağlık personelleri dile getirmişti. Bunun da ötesinde Irak'ta esir iken ölenlerin ölüm evraklarını CIA'nin ısrarıyla sağlık personeline kendilerine uygun bir şekilde doldurdukları gelen haberler arasında.

Londra'daki Bombalama Eyleminin Ardından

7 Temmuz'da Londra'da meydana gelen patlamaların ardından İngiliz hükümeti yasalarında uzun yılladır var olan bir dizi boşlukları kapatırken diğer yandan da demokratik hakların kısıtlama girişti.

İngiliz toplumu uzun yıllardan beridir acımasızca mücadele verip ülkede kimlik kartı uygulamasını devre dışı tutmayı başarmıştı. Devlete karşı güvensizlikten kaynaklanan bu kimlik uygulamasında karşı duruş tüm dünyadaki demokratlar tarafından büyük bir hayranlıkla karşılanıyordu. İngiliz demokratları da bunu özgürlüğün göstergesi olarak görüyordu. Ne kadar ilginçtir ki özgürlük ve demokrasiden bahseden İngiliz hükümeti, medyası ve tekelleri kendi ülkelerinde kimlik uygulamasının hızlı bir şekilde devreye girmesi konusunda kampanyaya giriştiler. Kimlik uygulama yasasının İngiliz

Parlamentosundan geçip geçmeyeceği 7 Temmuz öncesine kadar tartışılır bir konuydu. Ancak 7 Temmuz patlamalarını mazeret gösteren İngiliz hükümeti ve tekelleri bu yasayı meclisten geçirmek için harekete geçtiler. Bu yasaya karşı olan milletvekilleri hatta bazı sivil toplum örgütleri bile bu yasaya onay vermeye başladı.

Diğer yandan İngiliz içişleri ve dışişleri bakanlığı yeni yasalar geçirerek telefon ve internet sağlayan şirketlere yeni uygulamalar getirmeye çalışıyor. Telefon ve internet servisi sağlayan şirketlerin tüm datalarının korunmasını talep eden Bakanlıklar herkesin özel e-mailerini dahi okumayı talep etmektedirler. İngiliz gizli servisinin gizli olarak sınırlı oranda yaptığı bilindiği halde bunu herkes için uygulamaya sokması mevcut demokratik hakların kısıtlanmasının da bir

göstergesidir. İngiliz ajanı olarak bilinen George Orwell '1984' adlı kitabında komünizmi kötülemek amacıyla komünist devletin vatandaşların her şeyini takip ettiğini öne sürerek anti-komünist propagandası yapmıştı. İngiliz ve dünya burjuvaları da George Orwell'in bu kitabını göklere çıkarırken kapitalistlerin böyle işler yapmadıklarını gösteren, kişinin şahsi hayatına karışmadıklarını iddia ederek bunun özgürlük olduğunu öne sürmüşlerdi.

Gel gelelim bugünkü burjuvalar "terörizmi" öne sürerek 1984 kitabında bahsi geçen uygulamaları kendileri hayata geçiriyor. İngiliz hükümeti uzun zamandır Afganistan'da, Afrika'da ve Güney Amerika'da bir dizi eğitim kamplarında eğitim görenlere karşı hiç bir önlem almazken bu konuların kendilerini ilgilendirmediklerini savunuyorlardı. Ancak yumurta kapağı dayanınca yeni bir yasa geçirme gereğini dile

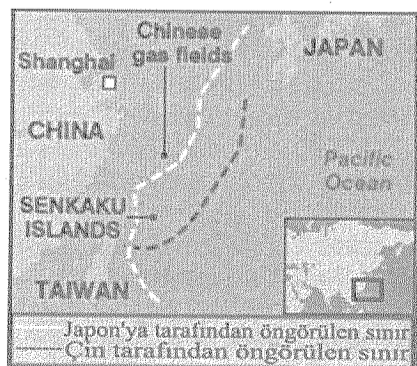
getirmeye başladılar. İçişleri Müsteşarı Hazel Bliars "çok önceden önlem alarak terör saldırıları planlayanların tutuklanmasını ve önlerinin kesilmesini sağlayacağız" dedi.

Diğer taraftan İçişleri Bakanı Charles Clark da yaptığı açıklamada tehlikeli maddelerin kullanımı ve eğitimini sağlayanlara da ceza getireceğini açıkladı. Bundan böyle İngiltere'nin her hangi bir yerinde şu veya bu tehlikeli madde ile uğraşan kişilerin veya kurumların kayıt altına alınacağı açıkladı ve araba aküsünün asidinin dahi araba sahipleri tarafından engellenmesine de engel getireceğini!

Uzakdoğu'da Petrol Rekabeti

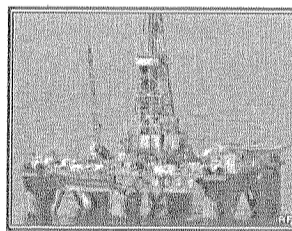
Dünya petrol tekelinin İngiliz ve ABD emperyalistlerinin elinde olması Uzakdoğu'nun özellikle Çin ve Japonya'nın petrol ihtiyaçlarını bu İngiliz ve ABD tekellerinden karşılama bağımlılığı Çin ve Japonya'yı Çin denizinde petrol aramaya itti. Ancak uzak Çin denizinde petrol ve gaz rafineleri Japon ve Çinliler arasında rekabeti hatta çatışmayı gündeme getirdi. Japonya uzak Çin denizinde Teikoku petrol şirketine Şubat ayında kazılar yapmak için izin vererek Çin'le petrol yatakları konusunda çatışmaya hazır olduğunu gösterdi. Diğer yandan Çin ise Japon petrol firmasının Çin su sahasında petrol kazısı yapmaya başladığını ileri sürdü. Bilindiği gibi Doğu Çin denizinde deniz sınırı konusunda Japonya ve Çin anlaşamamaktadırlar.

Belli bir bölgeye her ikisi de hak iddia etmektedirler. Çin ise aynı bölgede 2003 yılından beri kazılar yapıp doğal gaz çıkarmaktadır. Japonya Hükümeti Çin'in Çin karasuları içinde ancak deniz sınırlarının yanında kazılar yaptığını ve bu kazılarla Japon sınırları içindeki doğal gazı emdiğini iddia ediyor. Uzakdoğu'daki petrol ve gaz dalaşması BM gündemine

oturduğu unda ve bu konunun Mayıs 2009'un

da ele alınacağı dikkate alındığında bu bölgede Çin ve Japonya'nın defakto bir durum yaratmayı hedefledikleri açıkça görülüyor. Buna ek olarak geçtiğimiz aylarda Japonya'da çıkan Ortaokullar için yazılan ve İkinci Dünya savaşını da ele alan bir tarih ders kitabı nedeniyle ilişkiler bayağı gerginleşmiş Çin'de bir dizi protestolara yol açmıştı. BM'nin Çin ve Japonya arasındaki gerginliğin tırmanması karşısında bu olayı 2009'a kadar ertelemesi Çin ve Japonya arasındaki çatışmayı teşvik etmektedir.

Hindistan Honda İşçileri Grevde

Bir aydan beri Hindistan'da Honda motor ve scooter işçileri işten uzaklaştırılan 4 tanesi sendika

lideri olan 24 işçinin tekrar işe alınması talebiyle grevdedirler.

Honda işçilerinin grevine destek vermek amacıyla Tüm-Hindistan İşçi Sendikaları Kongresi (AITUC) işyeri önünde bir günlük oturma eylemi yapacaklarını açıkladı.

Günlük 2,000 parça üretim kapasitesi olan fabrika 4 sene önce açılmıştı.

Fabrikaya polis yerleştiren yönetim işçilerin grevini kırmak için de greve son verildiği takdirde işten atılacaklarını yaymaktadır. AITUC ise Honda yöneticilerinin baskılarını artırmaya başladığını açıkladı.

Neler Oluyor Neler...

Sayfa 3'den Devam...

fabrikaları karşısında tir tir titremekteydi. Teknolojik gelişme karşısında rekabete dayanamayacak olan kapitalizmdir Ünal yoldaş, sosyalizm değil! Bunu olsun anlamam gerekirdi. İşte anavatanımız Sovyetler Birliği'nde bu gelişme durdurulmuş ve tersine dönüştürülmüştür. Sovyetlerin yıkım nedeni de budur. Irklar arasında ayrımı ayakta tutan, bilim adamlarını birbirinden koparıp, tüm bilgi akışını imkansız kılan, işçiler ve bilim adamları arasında tam ve kesin kooperasyonu kuramayan, elindeki teknik maksimum kâr getirmede için o tekniği bile kullanmayan, tüm dikkatini silahlanma teknolojisine yöneltten...bu Allah'ın zavallı, gerici, gelişme ve teknoloji düşmanı yapısının yönlendiricisi olarak kapitalizm nasıl olacaktı da sosyalizmle bu konuda rekabet edecek ve de rekabeti kazanacaktı? Bu dev adımlarla ilerleme dediğin şey, kaplumbağa yürüyüşünü dev adım ilan eden burjuva tilkisinin bir kandırmacasından başka birşey değildir! İngiltere'de teknoloji kullanan kömür madenlerini kapatıp Kolombiya'dan çocukların elleriyle kazarak çıkardıkları madenleri ithal edenlerin yönettiği dev adım! Dağıttığın açık senin! Bir yandan kumaş verilip öbür yandan pantolon çıkartılacak teknolojinin varlığında kadınları demir parmaklıklı atölyelerde hapsedip onlara dikiş diktirip bir de cayır cayır yakanların yönettiği teknolojik dev adım. Dağıttığın açık senin! Saatte 400 mil hızla ve otomatik taşımacılık olarak magnetik demiryollarının varlığı şartlarında insanları motorlu eşekten başka bir şey olmayan otomobil taşımacılığına mahkum kılan, bu arada dünya ekolojisini de boğanların yönettiği dev adım. Dağıttığın açık senin! Ve daha sayalım mı?

İşte komünist partilerde ortaya çıkan değişim de bu tür bir değişimdir. Sapıklık! Burjuva kuyrukçuluğundan ibaret olan, burjuvazinin gericiliğine hayranlık duyanlardan, insanlığın elindeki imkanların

nelere kadir olduğunu idrak edememiş ve de idrak etmek istemeyen, burjuvanın kurbağa yaşamına, ve bu yaşam temelinde milyonların katline alışmışların sapıklığı! Komünizmi piç etmeye alışmış Troçkist-Buharinci sapıklık!

Kıbrıs dar alanında bu sapıklık kendini burjuva-emperyalist stratejiye göbekten bağlılık, emperyalizmin gücü karşısında tam teslimiyet şeklinde ortaya koymaktadır. AKEL'in "oxi"sinde burjuva statükoyu görüp, CTP'nin "evet"inde burjuva statükoyu görememek nasıl mümkün olmaktadır?

Komünist partilerimizin burjuva-emperyalist statüko partileri haline geldikleri, daha da kötüsü sosyalizmin kurucusu değil de yıkıcısı partiler haline geldikleri açıktır. AKEL yanında CTP de bunlardan biridir. Yunan KP'li yoldaşlar da aynı yolu yürümekten vaz geçmemektedirler. Tıpkı Türkiye KP'li yoldaşlar gibi. Ve maalesef Ünal yoldaş, senin ve Partinin bu partilerimize yaptığın eleştiri bir işimize yaramayacaktır. Çünkü sen ve Partin tüm uyarılarımıza rağmen burjuva-emperyalist çerçevede siyaset yürütmekten vaz geçmiyorsunuz. Ve işte işi sosyalizmin yenilgisini burjuvazinin dev teknolojik adımlarına ve sosyalizmin buna ayak uyduramamasına kadar vardırıdınız. Ve işte işi Kıbrıs'ta Rum Türk kavgasına vardırıdınız!

Bu arada burjuvazinin teknik olarak dev adımlarından dem vurmamak hatasını yapan biri olarak, mikroçip teknolojisi ve internet bağıntılı olarak KSP'nin ortaya koyduğu öneriler hakkında fikrin nedir?

Burjuvazi madem dev adımlar atarmış teknolojiye, Doğrudan Demokrasi nerede?

PIRLANTA VE PİSLİK

Pırlantanın parlamasını önlemek zor oluyor! Burjuvazinin açık açık sırtmaya başlayan insanlık düşmanı faaliyetleri karşısında komünizmin pırlantasını karartmak zor oluyor. Bu meyanda bizim en büyük

pırlantamız, bizim sosyalizmi kuruş dönemimizin önderi pırlantamız, önderimiz Stalin yoldaşa getirilen saldırıları savunmak, bununla bağıntılı olarak Troçki pıslığını savunmak gittikçe zorlaşıyor.

Bu çerçevede burjuvazinin kullandığı yeni yöntem pırlantayla pıslığı aynı tabağa koymak, hem Stalin'i hem de Troçki'yi aynı anda savunan, ve aynı meyanda aynı anda eleştiren bir akım yaratmak. Günümüz burjuvazisi teknolojik olarak dev

adım atmada bir işe yaramaz ama, onların fikir dünyasında binbir çeşit karmaşa ve gerici fikir ve siyaset üretmedeki dev

becerisini kimse küçümsememelii!

Yalçın Okut yoldaşa ne tür bir pislik tabağı yaratmakta olduğunu, daha doğrusu ne tür bir pislik tabağına batmakta olduğunu görmesini tavsiye ederiz!

Bir yandan pırlantayla pıslığı birbirine eşitleyivermiş Yalçın Yoldaş, bir yandan da ısrarla burjuva-emperyalist stratejilerle, proleter-komünist stratejiler arasındaki ayrımı ortaya koymuyor. Orada da pırlantayla pıslığı aynı yere koymaya çalışıyor.

Kendin için, Partin için, yoldaşların için, Kıbrıs için, komünizm için zararlı bir çaba Yalçın yoldaş, bir devrimciye yakışmıyor, ve aynı zamanda, burjuva bir çaba olarak ele alındığında da boş bir çaba!

İyi ki varsın KSG-KSP!

Bandonuz serçelerimi ürkütüyor 50

Aydın Adamoğlu

bir defa bana söylemiştin
'seni severim' diye utangaç
10, 20, 30 yıl
45, 55 yıl önceydi belki de
eeh işte oralarda
karınca yemiştik o gün toprakta/ oynarken
ellerini kollarını kopardıktan sonra.

bir defa bana söylemiştin
söylemiştin de ben anlamamıştım
işçilerin neden saray bastıklarını
Kronshtadt'ı, Potemkin'i
kızıl orduyu, kızıl meydanı
ve Leningrad'ı.

eski bir kitapçık uzatmıştın bana
güç anladığım, uzun cümleli ve resimsiz
yeni bir dünyayı söylüyordu bilmediğim
işçiler kurtulduktan sonra.

bir defa bana söylemiştin
'bir gün mutlaka' diye 'bizim yurdumuzda'
inanmamıştım ilkin
doğruymuş meğer
şimdi ellerimle tutar gibiyim, o kadar yakın
o kadar pırlıl pırlıl
o kadar yalın

bir işçinin peşkirindeki tek zeytinin kıymeti
engin düşüncesindeki özgürlüğü
tulum cebindeki kendi gazetesinin bilimselliği
kutsal terindeki bereket
yağacak yağmur gibi çatlak topraklarıma
güneş dulunur dulunmaz
yarın
elbet.

Görüş
Ali Yalçınay

Enteresan Tezler...

Geçtiğimiz günler içerisinde ülkemizde enteresan gelişmelere tekrardan şahit olduk. Bunlardan bazıları ABD'nin KKTC adındaki devlet yapısına maddi kaynak yapmak istemesi, Azerbaycan'ın KKTC'yi tanımak istediği söylemleri gibi bazı demeçler ve enteresan noktalar göze çarpanlardı. Her zaman alışıl gelen şeyler bunlar...

ABD kendi burjuva çıkarları doğrultusunda içerisinde yaşadığımız burjuva devlet yapısına maddi yardım yapmayı ve günümüz statükocularına uluslararası serbest piyasada ve diplomasisinde jestler yapmayı planlıyor; öbür yandan Azerbaycan KKTC'yi tanımayı planlıyor. Bunun üzerine Talat bunun memnuniyet verici gelişmeler olacağından bahsediyor ve Tayyip Erdoğan adındaki T.C. devlet yapısının başbakanı ise el pençe divan olayı zevkü-sefa içerisinde izliyor...

Azerbaycan haberini duyunca aklıma özellikle gelen birşeyler vardı. Ne gariptir değil mi? Halkın kanını emen ve var oluşundan beri hem ülkemizin hem Anadolu'nun hem de dünyadaki birçok yoksul halkın senelerden beri kanını emdiği Osmanlı İmparatorluğu'ndan kalma "Turancı" faşist zihniyetler de

Azerbaycan gibi diğer tüm Türk asıllı ülkelerin birleşmesini savunuyor. Ve dönüyor ülkemizdeki bazı "sol" anlayışa sahip olduğuna iddia eden belli başlı kesimler "Azerbaycan'ın bizleri tanıması gurur verici ve mutluluk vericidir" diyebilecek kadar da çelişki dolu açıklamalar yapabiliyor...

Kısacası, olay basit: "Gülelim mi ağlayalım mı hikayesi"...

Memleketin başına geçip de "statükoyu değiştireceğim" diyenlerin hali yarın bizi nereye götürür, onu şimdiden tahmin ediyoruz...

Ama hepsi biryana Yenidüzen gazetesinde okuduğum ilginç bir köşe yazısı vardı. Sayın Ünal Fındık yazdığı köşe yazısında "Statükocu Komünistler" adında bir başlıkla kendince bazı mesajlar vermeye çalıştı...

Yazısında Marks ile ilgili kısa bilgiler ve belli başlı kendince bilgilendirmeler yapmaya çalıştı...

Yazıya da öyle bir anlam verdi ki komünistleri sözüm ona "statükocu" ilan etti...

Hani derler ya; "Bunu da mı görecektik!"

Evet, buna da gördük!

CTP'nin, hatta "sosyalist" diye tüzüğüne madde atan CTP'nin gazetesinde komünistler "statükocu" ilan edildi...

Hem ülkemizdeki hem de dünyanın her yerinde Marksizm'i Leninizm'i savunan devrimci yoldaşlarımız, emek sömürüne karşı, emperyalizme ve barış karşıtlarına karşı en çetin mücadeleyi verirken CTP'nin gazetesi çıkıyor ve "statükocu komünistlerden" bahsediyor...

Şimdi bir düşünelim bakalım...

Bugün "statüko" dediğimiz burjuva devlet yapısını yönetenler kimlerdir?

Peki bu burjuva devlet yapısına aynen statükocu Denktaş ve Eroğlu zihniyetleri gibi sahip çıkanlar "Azerbaycanla içli dışlı olma" mücadelesini verenler kimlerdir?

Komünistler midir?

Bu yazıyı CTP'li yazar ya komünizmi bilmiyor ya statükonun nasıl yıkılacağını bilmiyor ya da yazacak yazı bulamamış, kafasına eseni gazetede yayınlıyor...

Ama normaldir...

CTP'nin başında büyük devrimci Ferdi Sabit Soyer vardır...

O kadar bir büyük anti-statükocu, devrimcidirler ki "Azerbaycan ve İslam Ülkeleri ile işbirliğini" ilerici bir unsur olarak görürler ve bundan gururlu bir şekilde bahsederler...

Hatta CTP kuruldu kurulalı, statükoya o kadar karşı bir partidir ki her hükümete geldiğinde

nedense DP ile yani statükonun önderi Denktaş gibi bir adamın partisi ile hükümete geçmiş, düzeni yani mevcut statükoyu değiştirmek bir yana kalsın, onu daha da tanıtmak ve adanın bölünmüşlüğüne biraz daha destek olma çabası gösteriyor ve statükoyu daha da güçlendirme mücadelesi veriyor...

Büyük 'anti-statükocu' parti CTP'nin, büyük 'anti-statükocu' gazetesi Yenidüzen'in büyük 'devrimci anti-statükocu' yazarları...

Lafazanlıkla peynir gemisi yürümez beyler...

Bunu hiç ama hiçbir zaman unutmayın...

Marksizm-Leninizm konusunda daha çok derse ihtiyacınız var anlaşılın...

Buyurun, statüko nasıl değiştirilir, bu halk bu işçi sınıfı ve ortasından ikiye bölünmüş bu güzel adamız nasıl tekrar birleşir bunları öğrenin önce...

Çözüm Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümetidir...

Bundan başka kurtuluş yok ve barışa uzanmanın başka yolu yok...

Bunun dışındaki siyasetler ise statükoya hizmettir ve reformdur...

Gerçek budur...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

Halkın Aklı, Halkın Gücü

Hani bir söz vardır, "Allahım sen beni dostlarımdan korusun, ben kendimi düşmanlarımdan korurum."

Bizdeki solun bazı kesimleri tam da bu cins dostları anımsatıyor bana.

Bunların görevi heralde halkın moralini bozmak, kendine güvenini sarsmak olsa gerek.

Aşağıdaki satırlara bir bakın?

"Kıbrıslılar Kıbrıs sorununu çözebilecek akıla sahip değillerdir.

Ne mi olabilir?

Güçlü devletlerin kendi aralarında bulacakları çözüm.

Dünyanın diğer yerlerindeki sorunlar nasıl çözülürse öyle yani..."

Bu satırların yazarı kim acaba?

"Kıbrıs'ta tek gerçek Kıbrıslı eşeklerdir" diyen Denktaş'ı her fırsatta bu sözlerinden dolayı eleştiren ama Kıbrıslıları aşağılama konusunda Denktaş'tan çok daha insafsız, her vesile ile Kıbrıs'ın akılsızlığını ve aptallığını öne çıkaran bir yazar; Arif Hasan Tahsin.

Sevgili AHT, halka olan güvensizliğini nihayet topyekün teslimiyetçiliğe dönüştürdü.

Değerli yoldaşlar, kıymetli okurlar, lütfen dikkat ediniz. Biz her hafta bu gazetede "Kıbrıs sorununu emperyalistler çözemez. Biz çözeceğiz" diyoruz. Sorunun Kıbrıs ve bölge halklarının anti-emperyalist birleşik cephesiyle çözüleceğini yazıyoruz.

Halbuki halka inançsızlık politikası yapanların geldiği nokta bizimkinin tam tersine, çözümü 'güçlü devletler'e havale etmek!

Bu anlayışla hareket eden herkes daha başından yenilgiyi kabul etmiş demektir.

Bu politika devrimci bir politika olamaz. Bu politika Kıbrıs'a 40 yıldır barış getiremedi. Bundan sonra da getiremeyecek.

Bunun yerine kendi halkımıza güvenen, onun aklını ve sağduyusunu esas alan bir örgütlenmeye ihtiyacımız vardır.

Bunu da adı Anti-Emperyalist Birleşik Cephedir.

Kıbrıs'ın aklı bu çizgiyi doğurdu.

Şimdi görev bu mücadeleyi başarıya ulaştıracak halk güçlerini biraraya getirmek.

Halka inanmayanların halkı barışa ve başarıya götürebilme şansı kesinlikle yoktur!

PATRONLAR SAVAŞI

Başbakan Ferdi Sabit Soyer, yeni muhaceret yasası dolayısıyla kuzeyde oluşacak olan işgücü açığının Güney'de çalışan işçilerin Kuzey'e dönüşü ile kapatılacağını iddia etti.

Soyer'in Güney'de çalışan işçilerin Kuzey'e "kesin dönüş" yapacağından nasıl bu kadar emin olduğunu bilemiyoruz ama, (belki de kapıları kapatırlar tekrardan) patronlar savaşı arasında yer aldığını görebiliyoruz.

Şöyle ki, yeni muhaceret yasasının sonuçlarından birisi de, Türkiye'ye geri gitmek zorunda kalan işçilerin açığının, doldurulmasıdır. Bu noktada bazı olguları ortaya koymakta yarar vardır;

1. Kuzeydeki işsizlik nedeniyle Güney'e gidip çalışan işçiler, güney Kıbrıs burjuvazisinin cebini doldurmaktadır (patronların işçileri sömürmesi dolayısıyla)

2. Bu durum, güney Kıbrıs burjuvazisini daha da zenginleştirmektedir, çünkü Kıbrıslı Türk işçiler sendikasız, sigortasız vs. olarak Kıbrıslı Rum işçilerden daha az ücrete çalışmaktadırlar.

3. Kuzey Kıbrıs'taki patronların sözcüsü olan CTP-DP

hükümeti, yeni muhaceret yasasıyla "kayıt dışı iş" meselesini düzenlemek adı altında Kuzey'de işçi açığı yaratarak Güney'de çalışan ve Güney'deki patronların üzerlerinden devasa kârlar elde ettiği Kıbrıslı Türk işçileri Kuzey'de, kuzey Kıbrıs burjuvazisinin emrinde çalışmasına olanak sağlamak istemektedir.

4. Yeni muhaceret yasasının çıkmasında **bu hedef de** etkili olmuştur.

5. Ve sonuç; güney Kıbrıs burjuvazisi ile her alanda rekabet edecek, güçlü bir kuzey Kıbrıs burjuvazisi yaratmak için Kıbrıslı Türk işçiler Kuzey'de çalışmaya yönlendirilmektedir.

Yani güney Kıbrıs burjuvazisinin belini bükme ve kuzey Kıbrıs burjuvazisini (Tabii kuzeydeki talanda pay sahibi olan başta TC olmak üzere diğer burjuvalar) güçlendirmek hedefini "es" geçebilir miyiz?

Bu durum, Soyer hükümetinin kendi patronlarının (kimbilir, belki içlerinde gizli yemekler yedikleri patronlar da vardır!) çıkarları için hizmet ettiğini göstermez mi?

Düşünelim, analiz edelim ve sonuca varalım...

Kavgamız

Yusuf Alkem

Siz ne yapmayı düşünüyorsunuz?

18 Temmuz 2000'de başlayan süreç bugün sona ermiş gibi gözükmektedir.

2000 yılı öncesinde Kıbrıs'ın kuzeyinde oluşan toplumsal dinamikler bir halk hareketinin oluşmasına neden olmuş ve 4 yılı aşan bir süre boyunca bu hareket gelişerek devam etmişti.

Bugünkü durum ise bu halk hareketinin söndürüldüğü, hatta tamamen yok edildiği izlenimi vermektedir.

Evet, halk hareketi belki söndürülmüş olabilir ama yok olduğunu söylemek mümkün değildir.

Çünkü bu en başta doğanın diyalektiğine terstir.

Yani doğadaki her şey gibi toplumsal olgularda sürekli bir değişim ve gelişim içerisindedir.

Bunun anlamı toplumsal hareketlerin hiçbir zaman yok olmayacağıdır.

Tabii ki bu hareketlerin yükseliş ve düşüş olan dönemleri yaşanmıştır ve yaşanmaktadır, ama bu hareketlenmeler sürekli olarak daha ileriye olan genel hareketlenmelerin dönemsel değişimleridir.

Yani bugünkü durum belki 2 sene öncesine göre daha geri bir durum olarak görülebilir, ne var ki gerçekte bugünkü durum 2 sene öncesinin çok daha ilerisindedir.

Belki bugünkü ilerleme hızı eskiye göre çok daha yavaştır, ama bugün toplumsal olarak bulunduğumuz nokta yaşananlar sonucu elde edilen birikimler

bakımından çok daha ileri bir noktadadır.

Belki bu birikimlerin toplumsal bilince yansımaları uzun bir süre alacaktır, fakat bu yaşadığımız döneme daha geniş bir açıdan baktığımızda, toplumsal olarak yaşanan önemli bir gelişimin kısa bir dönemi olarak algılanmaktadır.

Bu yazdıklarımı genel olarak bir değerlendirecek ve düşünecek olursak, örneğin şu olgunun farkına varabiliriz;

Bundan iki sene önce bu ülkenin Komünistleri çıkıp da, "Bu ülkeyi bölen ve kana bulayan emperyalistler bu adayı birleştiremezler!" dediklerinde, toplumun çok büyük bir bölümü, "Hade be siz da!, bu emperyalist dediğiniz ülkeler isterlerse bu işi yaparlar ve onların çıkarları bu işi çözmekten yanadır!" demekteydi.

Bugün ise bu ülkenin komünistleri toplumun yine büyük bir kesimine "İşte bakın gördünüz mü?, Biz size bu iş olmayacak demiştik, ama siz bizi dinlemek dahi istemediniz, ama biz yinede sizin yanınızda durduk ve bu olmazla iştilal demek olan işin olması için (aslında olmayacağını size yaşayarak göstermek için) en fazla uğraşanların başında geldik." diyebilmektedir.

Ve bu kez toplum komünistlere "Hadi ordan!" diyememektedir.

Tam tersi "Vay be doğruymuş, ama ya bu kez ..." tarzında tepki vererek hala daha emperyalistlerden çözüm beklemeyi devam ettirmektedir.

Yukarıda bahsettiğimiz gibi bu olgu geçmişe göre daha ileri bir noktadır.

Toplumun birçok kesiminden insanların çözüm şekline artık daha kuşkulu bakmaktadır.

Yine yukarıda bahsettiğimiz gibi bu ilerleme henüz yeterli oranda değildir.

Fakat yaşanmakta olan süreç günün sonunda, bugün oluşmakta olan bu nicel değişimin daha da hızlanmasını ve sonunda değişimin nitelik olarak yaşanmasını sağlayacaktır.

Bunun anlamı şudur, maddenin her çeşidinde olduğu gibi, maddenin bir parçası olan insan ve toplum tarihinde da yaşam sürekli bir değişim ve gelişim içerisindedir.

Bu değişim ve ileriye doğru gelişim çoğu zaman görünüşte belli olmayan değişimler yaşamaktadır.

Ama bu gözle görülmeyen değişimlerin birikimi sonucunda ortaya gözle görülür değişimler çıkmaktadır.

Doğada bunun örneği klasik olan su örneğidir, su ısıtıldıkça nicel değişime uğrar ve suyun ısısı 100 dereceye ulaştığında biriken nicel değişim nitel değişime, yani suyun buharlaşmasına yol açar.

Toplumsal olarak bunun eşiti ise toplumlar tarihinde yaşanmış ve yaşanmakta olduğu gibi, yani toplum tarihinin sürekli bir değişim ve gelişim içinde olması olgusudur.

Toplumlar tarihi ilk olarak ilkel

komünal yaşam ve sonrasında köleci toplum, feodal toplum ve nihayetinde kapitalist toplum şeklinde bir gelişimin yaşanmasına tanıklık etmiştir.

Şimdi önemli olan insanlık tarihinin kapitalizmle sona mı ereceği yoksa bir üst evreye mi geçeceği!

Karl Marks ve Frederik Engels ile ortaya konan bilimsel sosyalizm diyor ki, kapitalist toplumdan sonraki evre komünist toplumdur ve bu evreye geçerken, yani geçiş süreci olarak sosyalist toplum ortaya çıkacaktır.

Bu bilimi, yani toplum bilimini inceleyen ve Marks-Engels ikilisinin ortaya koyduğu ve sonrasında Lenin-Stalin ile geliştirilen ve günümüzde de geliştirilmeye devam eden bilimsel sosyalizmin doğruluğunu görenler Kıbrıs özelinde de yaşanan olgulara bu şekilde bakmalıdırlar.

Toplum bilimi bizim toplumsal değişimlerin ve gelişimlerin kaçınılmaz olduğunu anlamamızı sağlıyor, o zaman sorulması gereken soru şu:

Toplumsal gelişim bundan sonra bizi hangi noktalara taşıyacaktır? Kıbrıs özelinde bundan kaçmak mümkün olmadığına göre bizler bu gelişimde ne yapmalıyız?

Bu gelişime yardımcı mı olmalıyız, yoksa karşısında durup bizi ezip geçmesini mi beklemeliyiz?

İşte tüm sorun bu!

Siz ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Hürriyet

13 Temmuz tarihli Hürriyet Gazetesinin 'Nazi üssünden radikal İslam'a' başlıklı yazımızı okuyucularımıza sunuyoruz:

Amerikan Wall Street Journal Gazetesi, ilk planlarını Nazilerin yaptığı, soğuk savaş yıllarında komünizme karşı CIA ve MI6 gibi gizli servislere hizmet eden Münih İslam Merkezi'nin nasıl bir terör üssüne dönüştüğünü yazdı.

Gazeteye göre Mısır kaynaklı Müslüman Kardeşler'in etkisi altına giren cami radikal İslam'ın Avrupa'ya kök salmasını sağladı.

İLK planlarını Naziler'in yaptığı, soğuk savaş döneminde de gizli servislerin hakimiyet savaşını verdiği Almanya'nın ünlü Münih

Nazi üssünden radikal İslam'a

Camisi'nin, şimdi aşırı dinci teröristlerin üssü olduğu iddia edildi. Amerikan Wall Street Journal gazetesi, El Kaide saldırılarını gerçekleştiren teröristlerin bir çoğunun Alman İslam Konseyi denetimindeki camiden geçtiğine dikkat çekerek, terörün finansörlüğünü de yine cami ile özdeşleşen İslam Konseyi'nin sağladığını yazdı.

Gazetenin araştırmasına göre, geçmişi Nazilere kadar dayanan camiye önce Türk kültürü araştırmacısı bir Alman profesör, ardından eski Nazi SS subayı Türk imam, daha sonra Mısır merkezli Müslüman Kardeşler örgütünün ideologu ve son olarak da El Kaide'ye maddi destek sağlamak suçuyla

hakkında soruşturma açılan bir banker kontrol etti. İkinci Dünya Savaşı sırasında 5 milyon Sovyet esir içindeki bir milyona yakın Müslüman Türkü, kendi saflarına katan Alman ordusu, Türkooloji

profesörü Gerhard von Mende'nin tavsiyesiyle Türki cumhuriyetler kökenli askerleri Münih'te üslendirdi. Savaş sonrasında yine Profesör Mende'nin önderliğinde Münih'te Sovyet kökenli Müslümanlara

evsahipliği yapacak bir cami inşaatı planları yapıldı.

Amerikan gizli servisi CIA ve İngiliz Gizli Servisi MI-6 soğuk savaş yıllarında Münih'te cami inşaatı konseyi etrafında toplanan eski Müslüman Nazi askerlerini komünizmle mücadele operasyonlarında

kullandı. 1957 yılında cami inşaat konseyine CIA için çalışan Kafkasya kökenli İbrahim Gocaoğlu ve ardından da yine CIA için çalışan Nazi ordusunun eski imamı Özbek asıllı Nurettin Nakibhoca Namangani liderlik yaptı.

1973 yılında ise, inşaatı tamamlanan cami ve örgüt üyelerinin liderliğini, Müslüman Kardeşler örgütünün kurucusu Hasan el-Banna'nın damadı Said Ramazan üstlendi. CIA için çalıştığı ileri sürülen Ramazan, inşaat tamamlandıktan sonra Alman İslam Konseyi adını alan örgütü Müslüman Kardeşler'in 'fiili diplomatik misyonu' haline getirdi.

11 Eylül saldırılarına katılan teröristlerden 4'ünün Münih Camii ve Alman İslam Konseyi bağlantıları ortaya çıkınca, ABD o dönemde cami yöneticisi Galib Himmet'in malvarlığını dondurdu.

BİZ SÖYLEMİYORUZ BM SÖYLÜYÜR!

BM'in 'Mileniyum Gelişme Hedefleri Raporu 2005' açıklandı. Bu rapora göre hedeflenen konular hakkındaki açıklamalar şöyle:

Hedef 1- Had safhadaki yoksulluk ve açlığı yok etme

Geniş çaplı yoksulluk Asya başını çekmek üzere düşmektedir. Fakat Afrika'nın Sahara çölü güneyindeki bölgelerde milyonlarca insan daha fazla yoksulluğa gömülmektedirler.

Hedef 2- İlk okul eğitiminde yaygın başarı

Gelişmekte olan beş bölge dışında kalan Afrika Sahrası, Güney Asya gibi bölgelerde çocukların üçte ikisinden azı ilk öğretime kayıt yaptırmaktadır.

Hedef 3- Kadın erkek eşitliği, kadınları yetkilendirmek

Her ne kadar yavaş olsa da ilk okullara kız çocukların kayıtları artıyor. Hemen hemen tüm gelişmekte olan ülkelerde kadınların ücretleri erkeklere nazaran daha düşüktür. Üst düzey kamu hizmetlerinde ise erkeklere göre oran çok düşüktür. Dünya çapında milletvekili sayısı yüzde 16 civarındadır.

Hedef 4- Çocuk ölümlerini azaltmak

5 yaş altındaki çocuklarda ölüm oranları çok yavaş olarak düşmektedir. Yılda 11 milyon yani günde 30 bin çocuk önlenebilir hastalıklardan ölmektedir. Bu çocukların büyük bir kısmı ucuz çareler öne süren basit programların uygulanmasıyla kurtarılabilir.

Hedef 5- Analık sağlığını ilerletmek

Her sene yarım milyondan fazla kadın hamilelik veya doğum esnasında ölmektedir. Bu miktarın 20 katı kadarı (10 milyon) ise hamilelik ve doğumla ilgili ciddi bir hastalıktan veya sakatlıktan acı çekmektedir. Gelişmekte olan bazı ülkelerde bunlara karşı az bir gelişme sağlansa da doğumun riskli olduğu bölgelerde her hangi bir değişim yok.

Hedef 6- HIV/AIDS, Sıtma ve diğer hastalıklarla mücadele

AIDS dünya çapında 4. öldürücü, Afrika'nın Sahara güneyi için en önde gelen öldürücü sebep olmaya devam ediyor. Eski Sovyetler Birliğinin Avrupa Cumhuriyetlerinde ve bir kısım Asya devletlerinde HIV Korkunç bir hızla

yayılmaktadır. Yeni ilaç tedavileri yaşamı uzatsa da AIDS'in çaresi yoktur ve her bölge için hastalığın önlenmesi için tedbirlerin alınması gerekmektedir.

Sıtma ve verem hastalıkları da her sene için AIDS'in öldürdüğü kadar insan öldürmektedir. Sıtmadan ölenlerin yüzde 90'ı Sahara'nın güneyinde

yer almaktadır. Verem ise artmaktadır.

Hedef 7- Doğanın devamlılığını garantileme

Bir çok ülkeler bu prensibi kabul ettiler. Ancak bu konuda kayda değer bir gelişme göstermemiştir. Bu hedefe ulaşmak için yoksulların ihtiyaçları dikkate alınmak zorundadır. Çünkü kendi yakın çevresindeki doğal kaynakları değerlendirerek yaşamlarını sürdürmeye çalışmaktadır. Bu da global işbirliğini gerektirir. Ozon tabakasının delinmesini azaltmak için daha fazla ilerleme kaydedilebilir ancak bu konuda kararlılık

gerektirir. Sağlıklı içme suyuna ulaşmada ilerleme kaydedilmiştir. Ancak geri bırakılmış ülkelerin yarısında tuvalet ve basit hijyenik ortam yoktur. Bir milyar insan şehirlerdeki gecekonduarda yaşamaktadır.

Hedef 8- Gelişme için küresel işbirliğinin geliştirilmesi

BM Milenyum Deklârasyonu küresel olarak sosyal etki

yaratmayı hedefledi. Ancak geri bırakılmış ülkelerin yönetimleri kendi gelişmelerini daha fazla sağlamak için daha fazla katkı koymasına gerekir. Milenyum gelişme hedeflerine ulaşabilmek için ileri endüstrileşmiş ülkelerin geri bırakılmış ülkelere yardımları artmalı, borç yükü ticaret hacmini artırarak azaltılmalı, teknolojik transfer hızlandırılmalı.

BM RAPORUNUN İÇYÜZÜ

BM'nin bu raporu açıkça dünyada 1 milyar insanın günde 1 dolardan az bir gelirle

yaşamlarını sürdürmek zorunda bırakıldığını gösteriyor. Bunun da ötesi açlık ve besinsizlik yüzünden 800 milyon insan her gün yaşam mücadelesi veriyor. Irak'a atılan her füzenin tanesi yarım milyon dolardır. ABD savunma bütçesine 400 milyar dolar ayırmıştır. İngiliz emperyalistleri ise 10 milyar sterlin üzerinde

savunma harcamaları yaparken Fransa, Rusya, Almanya ve Japonya da askeri harcamalarını artırıyor. Bu yapılan askeri harcamalarla sizce kaç tane insan beslenebilir.

BM bürokratları açlığa karşı mücadele raporlarını hazırlaya dursunlar. Büyük, güçlü, ileri gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkelerin bundan 25 yıl önce geri bırakılmış ülkelere yardım için verdiği sözleri yerine getirmemesi konusunda tek kelime dahi söylememektedir. Bu dikkate alındığında, bu rapor dengeli bir rapor olarak sunulmasa da bir çok acı gerçeği gün ışığına çıkarıyor. Eskiden komünizmi her şeyin suçlusu gibi gösteren burjuvalar bugün dünyada sürekli olarak artan açlık sefalet ve hastalıktan ölümlerin artmasından kimi sorumlu tutuyorlar? Bu açlık, sefalet ve ölümlerin tek sorumlusu vardır: emperyalist burjuvazi.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:
Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen
Abonelik Süresi

- 13 Sayı (9,000,000 TL. / 9 YTL.)
 26 Sayı (17,000,000 TL. / 17 YTL.)
 52 Sayı (30,000,000 TL. / 30 YTL.)

Tarih:
Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta
Haftalık Siyasi Gazete
SOSYALİST GERÇEK

Http://www.KibristaSosyalistGercek.net

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax:0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

e-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL, KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!

SOSYALİST GENÇLİK

22 Temmuz Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:41

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK
GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Kıvılcım

TEORİ VE PRATİK

Marksizm-Leninizm'i kendine kılavuz edinmiş partiler için bazı temel kurallar vardır.

Bunlardan birincisi, niteliğin nicelikten önce gelmesi gerekliliğidir.

Bir partinin siyasi-ideolojik konumlanışını, onun dünyaya bakış açısı, dünyayı ve ülkeyi yorumlayışı ve bilime olan sadakati, yani niteliği belirler.

Nitelik bir kere yanlış ya da eksik, veya sakat olduğu takdirde, insanlığa karşı suç işlenmiş olunur.

-Çünkü, yanlış teori, yanlış pratiğe, yanlış pratik de sınıf mücadelesine zarar verir.

Sınıf mücadelesini, devrimci mücadeleyi nasıl ele almak gereklidir?

"İyi bir parti programı" ve "derhal hareketlilikle" mi?

Bu konuda da yine Marksizm'e başvurmak zorundayız.

Marksizm, sınıf mücadelesinin 3 yanı olduğunu öğretir. Bunlar;

1. Teorik mücadele
2. Siyasi mücadele
3. Ekonomik-pratiksel mücadele

Mücadelenin bu üç yönünden hiçbirisi, diğerinden daha az değerli değildir.

Bunlardan bir tanesini küçümsemek, hareketi sekteye uğratmak demektir.

Niteliğin nicelikten önce gelmesi gerektiğini yukarıda belirtmiştik.

Nicelik, niteliği belirlediği takdirde, parti mekanizmasının da, örgütsel işleyişin de önemi

kalmayacaktır.

Önemli olan, niteliğin niceliği nitelikli bir hale getirebilmesi ve yığınların sınıf mücadelesini sevk ve idare edebilmesidir.

Niteliksiz bir çoğunluğun, kuru kalabalık, ve son tahlilde sapkın bir yığın akımı da partiye taşıyacağı aşıkardır.

Kitle hareketlerinin yükseldiği dönemlerde, niteliksiz yığınların partilere hücum etmesi, ve kimi popülist ve tek dertleri seçim olan partilerin kayıtsız şartsız kapılarını hem de üyelik anlamında bu kesimlere açması, bu partileri şu anda birçok sorunla boğuşturmaktadır.

Bu bakımdan, niceliksel olarak büyümek zorunluluğu yanında, partinin işçi sınıfının örgütlü, bilinçli öncü müfrezesi özelliğini ortadan kaldıracak, "her koşul altında herkes partiye" mantığını da yok etmek gerekmektedir.

Niceliksel olarak büyük olmak, teorinin doğruluğunun kanıtı olmadığı gibi, niceliksel olarak küçük olmak da teorinin yanlış olduğunun kanıtı olamaz.

Devrimci mücadelede zaafardan birisi olan acelelik, hem ideolojik eğitimi sürdürmemeye, hem de pratiğin en önemli unsur olduğunu bilinçlere taşır.

Kişi, kendi ideolojik eğitimini yürütmediği takdirde, duvara toslaması kaçınılmazdır.

Partinin siyasi eğitim çalışmaları, kitlesel olarak yapıldığı için, örneğin sadece Ekonomi Politik'i bitirebilmek, 1 yıla yakın bir süreyi alacaktır.

Ancak kişinin kendi kendini eğitmesi, 1 yılda 10 tane Ekonomi Politik'in hakkından gelmesi anlamına gelir.

Bu anlamda, partiye görev ve sorumluluklar yüklerken, kendi üzerimize düşenleri yapmaktan da geri durmamak gerekmektedir.

Siyasal anlamda net olmamanın ve aceleciliğin getirdiği özelliklerden birisi de, mücadeleyi tek boyutlu ele almaktır.

Örneğin parti örgütlenme konusunda sorun yaşıyorsa, bunun tek sorumlusunun parti olduğu yargısı oluşabilmektedir.

Örgütlenme konusunda partinin hataları, zaafaları, eksiklikleri, pire deve yapılmak suretiyle büyütüldüğünde, geriye günah keçisi olarak Parti kalmaktadır.

Dönemsel koşullar, şu anda Kıbrıs'ta yerlerine oturan taşların ve sülman siyasi ortamın örgütlenme konusunda partiden kaynaklanmayan olumsuzluklar ve sorunlar yaratmasının faturası da partiye kesilmektedir.

Çünkü parti eğer devrimciyse, objektif koşullara, yani partinin, devrimcilerin vs'nin elinde olmadan gelişen koşullara da müdahale edebilmelidir(!)

Mücadelenin 3 yönü var...

Bu 3 yön birbiri ile uyumlu yürümeli.

Bizim gibi ülkelerde, hele de genç olan, ve de işadamlarıyla bir gece yemek yiyerek yüz milyarları kasasına atmayacak olan partilerin sorunları her daim var olacaktır.

Örgütlenme konusunda, mali konularda, koordinasyonda vs vs...

Önemli olan, bu sorunların üstesinden nasıl gelineceğidir.

Tüm faturanın partiye ve partililere kesildiği koşullarda,

Somut koşulların sanırsız ki somut koşulların tahliili devrimciliğe aykırıdır, devrimci koşullar ne olursa olsun devrim yapmak zorundadır(!)- hesaplanmadığı ve hata içinde olduğu farkedilmelidir.

Bolşevik Parti'yi kendimize örnek alıyorsak, bir işin hep birlikte yapılması değil, bölgelerin, bölge örgütlerinin, birimlerin vs'nin her birimin kendi işini yapması gerekliliğini kavramamız gerekir.

Sverdlov'un yaşamından ders almamız gerekir.

Rusya gibi devasa bir coğrafyada, Sverdlov yoldaş büyük Ural bölgesini orada kendi ekibini, kendi çekirdeğini/çekirdeklerini kurarak örgütledi.

Moskova'daki parti örgütünü Ural'a taşımadı!

Bu bakımdan, herkes kendi işini yapmak zorundadır.

Taşıma suyla değirmen dönmez!

Tüm diğer konularda olduğu gibi, örgütlenmede de bu ilke esas alınmak zorundadır.

Teori ile pratik arasındaki uyumluluğun/uyumsuzluğun gözlemlenmesinde ve yargılara varılmasında daha insafli ve sabırlı davranmak, sanıyoruz ki her yoldaşın boynunun borcudur.

Soru

Ülkemizdeki yabancı üsleri ve emperyalist "garantörleri" adamızdan atabilmek için bizlere neler gereklidir?

Polemik

KKTC Telekomünikasyon'unun TC'ye 40 milyon dolar borcu varmış. Hani "anamız" bizi besliyordu? Hani karşılıksız olarak ve de kendi sıkıntı içindeyken bizlere "yardım" ediyordu? Kaşıkla verip kepçeyle almak diye buna derler işte!

Üniversite Günlüğü

YDÜ'nün reklam filmlerinde okulu öyle bir gösteriyorlar ki, sanırsın koca bir şehir! Aldanmayın liseliler. Onun içini iyi bilenlerimiz var. Hiçbir şey görüldüğü gibi değil!

ŞİNİR KÜPÜ

⚡ Bir önceki sayımızda aydınları ve sanatçıları eleştirmemizden dolayı bizlere bazı tepkiler geldi. Tepkilerin çıkış noktası büyük bir genelleme yapmamız üzerinedir. Bizler, sanatçı aydın kesimin örgütlülüğe, devrimci bir örgütlülüğe katılmadıkları oranda yaptıkları eylemlerin pek bir kıymet-i harbiyesi olmayacağını, anlık karşı çıkışlar ve kendi özelinde hareket ile sonuçlanacağını ve günün sonunda sınıf mücadelesini ilerletmeyeceğini belirtmeyi ve bunu eleştirmeyi bir görev biliyoruz. Eleştirisiz ilerlemenin mümkün olmadığına inanıyoruz.

Bu durum, örgütlü olan, sınıf mücadelesinde yerini alan, almaya çalışan veya almak isteyen sanatçıları kapsamamaktadır.

Geniş bir genelleme yapması açısından önceki sayımızdaki tespitimiz hata içerse de, bütünlük içerisinde değerlendirildiğinde, aydınımızın örgütsüz, doğru stratejiye sahip olmayan ve bohem yaşam tarzına sahip olmasına dönük bir eleştiri olması açısından da bir o kadar haklıdır.

⚡ Betting, sayısal loto, toto derken bir de süper tombala

çıkıttı başımıza. Biz şimdiden olduk tombala! Adayı kupon kabul ediniz! Kesenin içinden rakamları çekiyorum;

"Emperyalistler?"
"Vaar!" (1. çinko)
"Yabancı askeri üsler?"
"Vaar!" (2. çinko)
"Dinleme tesisleri, radar istasyonları?"
"Vaar!" (3. çinko)
"Baskı, sömürü, talan, artı-değer?"
"Vaar! Aha da tombala!"

⚡ GKK, polise 45 tane son model araba hediye etmiş. Haydan gelen huya gitmesin? Tank da verseydiniz be gavvole!

⚡ Tayyipgil "Medeniyetler İttifakı" kuruyormuş. Tek diş derdinden de kurtulmuşlar, porselen diş yaptırmışlar. Dişleri çok keskinmiş. Isırdı mı kopartan cinstenmiş.

⚡ YÖDAK'ın başında bundan sonra profesör olacakmış. YÖK'ün başında yıllardır profesörler var ama, değişen

birşey yok. YÖDAK'ı kaldırmaktansa başına prof. getirmek sorunu çözmez! İsterseniz Şeyhülislam, Lokman Hekim, Lala, İngiliz Kraliçesi, Ordinaryüs Prof. ya da Kaleci getirin, bu dertler bitmez!

"YAŞAM DA ŞEYLERİN VE SÜREÇLERİN KENDİNDE VAROLAN, ARA VERMEDEN ORTAYA ÇIKAN VE ÇÖZÜLEN BİR ÇELİŞKİDİR. VE ÇELİŞKİ BİTER BİTMEZ, YAŞAM DA BİTER, ÖLÜM BAŞGÖSTERİR"
F. ENGELS

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 43

SOSYALİZMDE İŞ ÜCRETİ

1. Sosyalist toplumda iş ücreti, sosyalist devletin her bir emekçinin emeğinin niteliğine ve niceliğine göre toplumsal toplam ürün bölümünden dağıttığı ve parayla ifade edilen emekçinin payıdır. Sosyaizmin ekonomik yasasından ve yapılan işe göre dağılım yasasından yola çıkarak sosyalist devlet, her dönemde çalışanların çeşitli kategorilerinin ücretlerini, iş ücreti düzeyinin halk iktisadının büyümesi ve emek üretkenliğinin artmasıyla birlikte sistemli olarak artması bakış açısıyla saptar.
2. İş ücreti, sosyalist üretimin güçlü bir itici gücüdür: O, emekçilerin kalifikasyonunun yükselmesini, tekniğin sürekli olarak mükemmelleştirilmesini, üretim örgütlenmesinin iyileştirilmesini ve toplumsal emeğin üretkenliğinin artırılmasını teşvik etmektedir. Sosyalizmdeki verim ücreti, emekçinin kişisel maddi çıkarlarını halk iktisadının çıkarlarıyla en tam biçimde birleştirir. Sosyalist toplumda verim ücretinin şu sistemleri kullanılmaktadır: doğrudan verim ücreti, ileriye doğru verim ücreti ve prim-verim ücreti. Zaman başına ücret, çalışma süresine ve emekçinin kalifikasyonuna bağlıdır. Zaman başına ücret alan emekçilerin çalışması, çeşitli türden primlerle teşvik edilmektedir.
3. Sosyalist iktisatta sözleşme sistemi, ücreti, üretimin tayin edici

halkalarının pekişeceği ve kalifikasyonun yükselmesinin teşvik edileceği biçimde örgütlenme hedefine sahiptir. İktisat yürütmenin sosyalist ilkelerine, ileri, teknik olarak gerekçelendirilmiş normlar denk düşmektedir. Sosyalist devletin ücret politikası, iş ücretinin her yönlü farklı kılınması temelinde küçük-burjuva eşitlikçiliğine karşı mücadele içinde gerçekleştirilmektedir: kalifiye ve bedensel olarak ağır emek ve önder meslek gruplarının ve iktisat dallarının emekçilerin emeğine daha fazla ücret ödenmektedir. Sosyalizmin ekonomik temel yasası, gerçek ücretin kesintisiz olarak yükselmesini şart koşmaktadır. Gerçek ücretin yükselmesinin en önemli etkenleri şunlardır: sosyalist üretimin hiçbir işsizlik olmadan kesintisiz olarak büyümesi, kitle gereksinim metalarının fiyatlarının düşürülmesi ve Sovyet parasının istikrarı, işçilerin teknik ve kültürel düzeylerinin kalifikasyonlarının artırılması, emekçilerin konut koşullarının iyileştirilmesi. İşçilerin ve görevlilerin bireysel iş ücretleri, devletin ve toplumsal örgütlerin sosyal ve kültürel önlemler için kapsamlı harcamaları, böylelikle emekçilerin yaşam standardının sürekli yükselmesi için önemli bir kaynak oluşturan harcamalar yoluyla tamamlanmaktadır.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.